

[۵] به مناسبت روز سوم می روز جهانی آزادی بیان و مطبوعات
رسانه‌ها، ریه‌های جوامع دموکراتیک

[۱۰] ضرورت تغییر و بازنگری قانون
اساسی پس از قریب به ۳۵ سال

[۱۳] گزارش تصویری حضور انتشارات حزب اراده ملت ایران
در سی و سومین نمایشگاه کتاب تهران

هفته‌نامه غیربرخط اراده ملت شماره ۳۸۵ دوشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

انتشارات
حزب
اراده ملت
ایران

سی و سومین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران
33 tehran international bok fair
۲۱ الی ۳۱ اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ تهران، مصلی امام خمینی

با ما آشنا شوید

تا به بالندگی ما یاری برساند

[۴] درد و دل سیاسی [۳۵] جریان‌های سیاسی ایران [۱۸] قلمرو ریا در ایران

هفته‌نامه غیر برخط اراده ملت

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱ / شماره ۳۸

صاحب‌امتیاز:

حزب اراده ملت

مدیرمسئول:

در حال تغییر

سردبیران:

زیر نظر شورای سردبیری

همکاران این شماره:

زهرا کرد زهره رحیمی

عاطفه رحمانی افشین فرهنگچی

امیرحسین سمائی حسن اسدی

حسن غلامی حمید سپهری

رحیم حمزه کاظم طیبی فرد کوروش الماسی

علی صابری شمس افزای زاده

نشانی:

نشانی: خیابان اسکندری جنوبی، نرسیده به خیابان

آزادی، بن بست خلیلی پلاک ۱ واحد ۱

تلفن:

۰۲۱۶۶۵۶۲۳۰۶

تلفکس:

۰۲۱۶۶۵۶۷۸۴۵

این هفته نامه

ارگان رسمی حزب اراده ملت است

۷

نوشتار

بامشاهده واکنش هاوموضع گیری های گسترده ی صورت گرفته ی اخیر از سوی فعالین وسمن های زیست محیطی وسایر چهره های اجتماعی و فرهنگی و... در مواجهه با ساخت مجتمع پتروشیمی میان کاله به جهت تبعات زیست محیطی که می توانست داشته باشد، در بدو امر این سؤال به ذهن متبادر می شود که در این قبیل موارد یک حزب سیاسی چه کنشی -

۱۲

گزارش

گزارش تصویری از حضور انتشارات حزب اراده ملت ایران در سی و سومین نمایشگاه کتاب تهران (بخش اول)

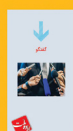
۱۵

اندیشه

به یقین مهم ترین علت شکست همه فعالیت های حزبی در تاریخ ایران زمین که به نظر من از دید کارشناسان وصاحب نظران به دور مانده است در عدم شکل گیری و استقرار ساختار وسازمان سیاسی واجتماعی بر شالوده اثبات وتلاش در مسیر ارتقای سطح و گستره لیاقت واستحقاق مردم ایران بوده است یعنی تا به امروز دسته، گروه،

۲۳

گفتگو

«افشین فرهنگچی» متخصص بیهوشی وازاساتید اخلاق حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی این سینا همیان ومؤلف چندین اثر در حوزه اخلاق پزشکی، می گوید: اخلاقی یکی از فاکتور هایی است که در شرایط بحرانی نظیر آنچه با همه گیری کرونا رخ داده است، به کمک جامعه می آید.

۲۶

معرفی و پیشنهاد

این فیلم محصول کشور هنگ کنگ و در ژانر سرگذشت و درام هست و به کارگردانی آدرین کوان در سال ۲۰۱۵ ساخته شده است. فیلم که بر اساس داستان واقعی است، در مورد یک مدرسه کوچک است که مدیر آن کمترین دستمز در در تاریخ هنگ کنگ داشته است.

۳۲

اخبار حزبی

هفته گذشته دومین جلسه شورای مرکزی حزب با ریاست احمد حکیمی پور برگزار شد و طبق دستور جلسه اعلامی، نهادهای اجرائی حزب گزارش عملکرد سال قبل خود را ارائه دادند. در این میان مسعود خادمی (مسئول هیات انضباطی)، زهره رحیمی (مسئول کمیته توانمندسازی و آموزش)، کوروش الماسی (مسئول کار گروه منافع ملی)، علی هادیان (دبیر واحد حوزه ها) و...

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

به جای مقدمه

با سلام و ارادت خدمت تمام خوانندگان عزیز شماره جدید (۳۸) نشریه اراده ملت را تقدیم شما می‌نماییم. در این هفته انتشارات حزب اراده ملت ایران در نمایشگاه کتاب تهران حضور یافت و باعث شد که هژمونی خود را بر این شماره از نشریه تحمیل نماید. با این حال مشابه شماره‌های قبل تلاش کردیم که با مطالب متنوع‌ای در خدمت شما عزیزان باشیم.

در این شماره با توجه به اعتراضات معیشتی رخ داده در سطح کشور در سخن سردبیر درد و دلی داریم با مسئولین و امیدواریم که گوش شنوایی برای این حرف‌ها داشته باشند، در سر مقاله به مناسبت سوم می‌روز جهانی مطبوعات نگاهی کردیم به نقش و کارکرد رسانه‌ها در دنیای امروز. در بخش مقالات دو مقاله داریم که اولی با توجه به نقشی که سازمان‌های مردنه در حل موفقیت‌آمیز تعرض به محیط زیست میانگاله توسط پتروشیمی مازندران داشتند، کارکرد و نقش احزاب را در این گونه وقایع بازنگری کردیم؛ و در مقاله دوم به بحث مهم لزوم بازنگری در قانون اساسی در راستای دموکراتیک‌تر کردن آن پرداختیم.

در قسمت گزارش یک گزارش تصویری داریم از غرفه انتشارات حزب در نمایشگاه کتاب تهران و یک گزارش نوشتار یک داریم از آخرین وضعیت کتاب‌های کرایه‌ای در ایران. در قسمت اندیشه یادداشتی در مورد ضرورت کار حزبی تقدیم می‌کنیم و به یاد دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن یکی از مقالات ایشان را که در فضای امروز بسیار خواندنی است تقدیم می‌نماییم.

این مقاله به بحث قلمرو ریاد ایران می‌پردازد. در بخش گفتگوی پای صحبت عزیزانی می‌نشینیم که در سال‌های اخیر در انتشارات حزب و تولید آثار مکتوب سیاسی و اجتماعی فعال بوده‌اند. لذا دو مصاحبه با افشین فرهانی و زهره رحیمی در مورد کتاب‌ترتیب داده‌ایم که امیدواریم برای شما جذاب و مفید باشند.

در بخش معرفی و پیشنهاد، متناسب با شرایط کلی دنیا خصوصاً با توجه به جنگ اوکراین نگاهی داریم به فیلم کلاوس که به ستایش صلح می‌پردازد. بجای بخش معرفی کتاب در این شماره به معرفی دو مقاله می‌پردازیم تا به اهمیت مقالات علمی و پژوهشی در کنار کتاب‌ها ارج بنهیم. هر دو مقاله پژوهش‌هایی هستند با محوریت نمایشگاه کتاب تهران. برای معرفی چهره هفته نیز با توجه به درگذشت استاد پاتولوژی دانشگاه تهران تصمیم گرفتیم تا ایشان را خصوصاً از زاویه فعالیت‌های سیاسی ایشان به مخاطبین معرفی نماییم؛ و نهایتاً در بخش رویدادها به مناسبت پایان یافتن لیگ‌های فوتبال زنان و مردان ایران در خردادماه نگاهی داشته‌ایم به این دو لیگ.

در زمینه اخبار حزبی گزارش‌هایی از جلسات شورای مرکزی، دفتر سیاسی و حضور انتشارات حزب در نمایشگاه کتاب را تقدیم می‌نماییم. و نهایتاً در قسمت سیاست خودمانی به موضوع جریان‌های سیاسی ایران می‌پردازیم.

در انتها لازم است یادآوری کنیم که نگاهی به تبلیغات نشریه خصوصاً تبلیغات کتاب‌ها داشته باشید.

درد و دل سیاسی

خاص در اذهان“ و ... نمی توان تلاش انسان ها برای تغییر شرایط وخیم خود را متوقف کنند؟

آیا صاحب منصبان باور دارند و آگاه اند که زیست انسانی، بدون محیط زیست قابل زیست، غیر ممکن است؟ و...

اگر بحران ها و انواع و انبوه چالش های اجتماعی را با علائم یک جسم بیمار مقایسه کنیم، آنگاه قابل درک خواهد بود که گفته شود بدن یا جسمی (ساختار) که علائم بیماری دارد، حاکی از این است که جسم (ساختار) دچار ناهماهنگی ها، بی نظمی ها، عدم کارکرد طبیعی و... در برخی اجزاء، مواد یا عناصر در بدن است. به عنوان مثال، اعتراضات معلمان، کارگران، کشاورزان و دیگر اقشار، حاکی از درد و رنج و فشار کمرشکن و همانند فریاد فردی است که به هنگام آسیب شدید جسمی، از خود برون می دهد؛ بنابراین اقداماتی (داروهای) که برای برطرف کردن بیماری تجویز می شود، کارکرد جسم (ساختار) را تحت تأثیر قرار می دهد. به بیانی، برای رفع بیماری (زیست غیرعقلانی معلمان و...) باید کارکرد جسم (ساختار) سلامت خود را به دست آورد. نکته حائز اهمیت اینکه ”بیماری (چالش ها) یک بدن (ساختار) نمی تواند توسط خود بدن (ساختار) درمان شود. بلکه، به ضرورت باید پزشک و داروهای موزد نیاز از بیرون به بدن بیمار تزریق شود.

بهبود و حل و فصل انواع و انبوه چالش های اجتماعی و ملی در عرصه های معیشت شهروندان، اقتصاد، روابط خارجه، آموزش، صنعت، کشاورزی، محیط زیست و... (به مثابه علائم بیماری جسم یا ساختار)، بدون اقداماتی (داروهای) که معطوف به کاربردی تر (سلامت) کردن مدیریت کلان سیاسی باشد، تنها اتلاف زمان، منابع و انرژی است. ساختارهای سیاسی کارآمد (سالم و اخلاقی محور) شناخته شده در جهان خرد بنیاد معاصر، تعاریف و کارکردهای کاملاً مشخص و شفاف دارند. اینکه حکمرانی (مدیریت سیاسی) مطلوب، کارآمد و پایدار، مجری قانون اساسی است. قانون اساسی نقشه راه تحقق منافع ملی (جمعی) است. اینکه قانون اساسی زیستی مستقل از اراده، اهداف و منویات فردی و جناحی دارد؛ بنابراین، فرمول حل و فصل انواع و انبوه چالش های اجتماعی و ملی، بنا بر شواهد تجربی از جوامع توسعه یافته معاصر، مدیریت کلان سیاسی، مجری قانون اساسی به عنوان نقشه راه تحقق ”منافع ملی“ است. به عبارتی کاربردی، ”قانون اساسی برآمده از منافع ملی، بی شک منجر به مدیریت سیاسی کلان ملی و در نتیجه، حکمرانی مطلوب خواهد شد“

بنا بر شواهد عینی، ظاهراً، تحلیل ها و نقدهای سیاسی هیچ اثری بر اذهان تصمیم ساز و تصمیم گیر مدیریت کلان ندارند، یا به عبارتی، بازار تحلیل ها و نقدها سیاسی بسیار کساد است. از این رو، چند نکته پیرامون شرایط غیر قابل فهم معیشتی، اقتصادی و... در قالب درد و دل ارائه می شود تا شاید توجه ذهن یا گوش را در کهکشان مدیریت سیاسی که ”مملو از سیاه چاله هاست“، جلب کند.

آیا صاحب منصبان باور دارند که انسان ها باید غذا، لباس، مسکن، آموزش، بهداشت و درمان و... داشته باشند؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که در جوامع معاصر خرد بنیاد، به منظور تهیه و تأمین نیازهای ابتدایی، شهروندان باید دسترسی به شغل، آموزش، بهداشت و درمان و... داشته باشند؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که همکاری و نظم برآمده از یک سازوکار حقوقی، پیش نیاز تهیه و تأمین انواع نیازهای ابتدایی شهروندان هست؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که در جهان خرد بنیاد معاصر، نظم حقوقی (قانون اساسی) نقشه راه یا برنامه مدون به منظور تهیه انواع نیازهای (منافع جمعی، ملی) شهروندان هست؟

آیا صاحب منصبان آگاه اند و باور دارند که در جهان خرد بنیاد معاصر، برخلاف قرون گذشته که قوانین انعکاس منویات و اهداف افراد و برخی گروه ها بود، قانون اساسی تبلور خرد و اراده جمعی (ملی) هست؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که جامعه (یک جمع) به منظور تحقق یک هدف (اهداف جمعی) مشترک ایجاد شده است؟ آیا صاحب منصبان آگاه اند و باور دارند که ساختار زیست اجتماعی ”بدون یک هدف مشترک“، نمی تواند وجود داشته باشد؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که پیگیری اهداف فردی یا جناحی در عرصه مدیریت سیاسی، منجر به تخریب بنیان های زیست اجتماعی می شود؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که کارآمدی و پایداری سیاسی منوط به وجود رفاه، آرامش و امنیت نسبی برای شهروندان هست؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که فلسفه وجودی سازمان حکمرانی مبتنی بر یک هدف، ”منافع ملی“ هست؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که فقر پایدار، منشأ انواع و انبوه چالش های اجتماعی و ملی است؟

آیا صاحب منصبان باور دارند که با شعار، ”تپاندن یک ایدئولوژی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

به مناسبت روز سوم می روز جهانی آزادی بیان و مطبوعات

رسانه‌ها، ریه‌های جوامع دموکراتیک

رسانه‌ها، مبلغین و مروجان سیاست‌گذاری‌های عمومی حکومت‌ها قلمداد و نقش رسانه‌ها و مطبوعات تا حد روابط عمومی و حتی ابزاری برای تبلیغ حاکمیت کاهش پیدا می‌کند.

در جوامعی که رسانه‌ها و مطبوعات از رسالت ذاتی و فلسفه وجودی خود فاصله‌دارند نباید انتظار داشت که اتفاق خاصی در حوزه تضارب آرا و افکار، جهت رشد و تعالی جامعه صورت پذیرد.

بنابراین باید همواره هوشیار بود که مطبوعات و رسانه‌ها کارکردی غیره مدنی و تحت عنوان تریبون حاکمیت پیدا نکنند. نکته مهم و حائز اهمیت این است که حکومت‌ها نباید اصل آزادی رسانه و مطبوعات را نادیده بگیرند و یا گاهی به عنوان مدعی و شاکای مطبوعات و رسانه‌ها ظاهر شوند، زیرا هر نوع مخالفت و مقابله با آزادی بیان، مغایر اعلامیه جهانی حقوق بشر بوده و در کشور ما نیز بخشی از اصول قانون اساسی در حمایت از آزادی بیان و عقاید و اندیشه بوده و با نقض آزادی بیان و مطبوعات به صراحت مخالفت شده است.

در نظام‌های غیردموکراتیک و استبدادی همواره با آزادی رسانه و مطبوعات با اشکال مختلف مقابله می‌شود و معمولاً اصحاب قلم و اندیشه را به بهانه‌های مختلف غیره حقوقی و غیره قانونی، با حربه تبلیغ علیه نظام و اقدام علیه امنیت ملی و منافع کشور، تحت تعقیب قرار داده و با برخوردهای قهریه از این دست، جلوی تولید تفکر و ترویج اندیشه را در جامعه می‌گیرند و همین رفتار حاکمیت به تدریج زمینه خودسانسوری را در بین مطبوعات و رسانه‌ها به وجود می‌آورد.

صاحب‌نظران و اندیشمندانی که به دنبال جامعه سالم، به لحاظ شاخصه‌های دموکراتیک هستند، به‌خوبی دریافته‌اند که شهروندان یک جامعه، در بیان آراء و افکار و عقاید باید آزاد باشند؛ و این آزادی عقاید، بخش غیر قابل انکار حیات اجتماعی و سیاسی شهروندان را تشکیل می‌دهد. شهروندان باید از این حق طبیعی اجتماعی - سیاسی، استفاده برده و نیروی خلاقه ذهنی خود را برای بهبود وضعیت جامعه پرورش و از تراوش‌ها فکری و عقلانی خود در جهت این مهم به نفع جامع استفاده ببرند و رسانه‌ها بهترین ابزار برای استیفای این حق طبیعی هستند. شهروندان باید از طریق این ابزار بدون قیدوشرط و بدون لکنت زبان یا ترسی، افکار خود را بیان و در معرض دید و استفاده جامعه قرار دهند. در قوانین اساسی کشورهای دموکراتیک و مترقی دنیا، شاهد آن هستیم که به صراحت آمده است، «مردم را نباید از حق بیان، نوشتن و انتشار افکار و عقایدشان محروم ساخت» و همواره از آزادی رسانه به مثابه یکی از مهم‌ترین آزادی‌های سلب ناشدنی جوامع، اشاره شده است.

کارکرد مطبوعات در جوامع دموکراتیک امروزی، شامل نقد و بررسی و نظارت بر عملکرد حاکمیت، اطلاع

رسانی شفاف، افزایش آگاهی عمومی در وجوه مختلف توسعه، فرهنگ مشارکت مدنی، تشویق و تقویت روحیه مطالبه‌گری شهروندان و... است. آزادی رسانه و مطبوعات می‌تواند وجه مهم تحولات دموکراتیک در جامعه باشد، لذا به همین دلیل به عنوان یکی از شاخصه‌ای مهم نظام‌های دموکراتیک از آن یاد می‌شود.

هر چه میزان شفافیت حکومت‌ها بیشتر می‌شود، اعتماد عمومی نسبت به آن‌ها افزایش یافته و نهایتاً از مشروعیت بیشتری برخوردار می‌شوند؛ لذا این امر امکان‌پذیر نخواهد بود، مگر در سایه رسانه‌های آزاد و رعایت اصل آزادی رسانه و مطبوعات.

نقش نقادانه رسانه‌ها در تمامی شئون حاکمیتی و از پایین‌ترین سطوح و لایه‌های اجتماعی - سیاسی تا عالی‌ترین مراتب حکومتی باید محقق شود. در جوامعی که حکومت‌ها با ارزش‌های دموکراتیک فاصله‌دارند و نقد و نظارت بر مسائل اساسی جامعه با محدودیت مواجه می‌شود، رسانه‌ها نقش کمرنگی در انعکاس واقعیت‌های سیاسی - اجتماعی را دارند. در این جوامع معمولاً نقد و نظارت بر مسائل سطح پائین مدیریت اجتماعی - سیاسی صورت می‌پذیرد و حکومت‌ها، با خط‌کشی‌های جعلی برای مطبوعات حوزه مانور تعریف و ترسیم می‌کنند. با چنین کارکردی درواقع

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

هفته‌نامه غیربرخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

پیدایش رسانه‌های آزاد، موجب از بین رفتن سنت‌های جزمی و تأمل درباره جامعه می‌شود. مطبوعات آزاد موجب گسترش اراده اختیاری در جامعه بوده، لذا اراده اختیاری را می‌توان داوری جمعی درباره اهداف مطلوب و محاسبه آگاهانه برای رسیدن و نیل به اهداف دموکراتیک در جامعه تعریف کرد. در جوامعی که مطبوعات مستقل و آزادی بیان وجود دارد، رشد افکار عمومی به صورت منطقی و عقلایی صورت می‌پذیرد. همین امر اثرات بنیادینی در رفتارهای سیاسی صاحبان قدرت برجای می‌گذارد و درواقع می‌توان گفت که صاحب‌منصبان حکومت و خود حاکمیت، پیوسته در دادگاه افکار عمومی، فراخوانده می‌شوند و همین امر تا حدود زیادی جلوی فساد سیاسی را در حاکمان می‌گیرد و موجب می‌شود کارگزاران نظام به درصد کمتری از فسادآلوده شوند. از این رو سرکوب کردن افکار عمومی و نادیده‌انگاری آن و همچنین سوءاستفاده از قدرت سیاسی در جوامعی که مطبوعات آزاد وجود دارد، به ندرت اتفاق می‌افتد.

لذا به همت رسانه‌های آزاد، امر قانون‌گذاری و اجرای دقیق قوانین در معرض مباحث عمومی قرار می‌گیرد و جریان‌های اجتماعی و سیاسی آزادانه در مورد مسائل کلان مدیریتی به منظور ارتقاء و سالم‌سازی جامعه اظهارنظر می‌کنند. درواقع می‌توان گفت که رسانه‌های آزاد در آسمان تاریک استبداد به ستاره دنباله‌دار و درخشانی می‌ماند که همواره در آسمان جامعه پرتوافشانی می‌کند.

امروزه اهمیت بنیادین و نقش مطبوعات و رسانه‌های آزاد در رشد افکار عمومی جوامع بر کسی پوشیده نیست و لذا رسانه‌ها در حوزه فرهنگ و اجتماع در بالابردن و ترویج روحیه رواداری در جامعه نقش مهمی را ایفا می‌کنند و با افزایش سطح این روحیه در بین مخاطبان، اصل تحمل عقاید مخالف را در جامعه ممکن می‌سازند.

از این رو آزادی رسانه به عنوان یک حق مسلم و یکی از اصول اولیه

و پذیرفته شده جوامع دموکراتیک است. به تعبیر دیگر آزادی رسانه و مطبوعات حافظ همه حقوق مدنی - سیاسی و اجتماعی شهروندان جامعه است و درواقع رسانه آزاد مردم را به اندیشیدن وامی‌دارد. پس می‌توان عنوان کرد که مطبوعات آزاد مسیر حرکت جامعه را به سوی توسعه انسانی و مدنی هموار می‌کنند. مدافعان آزادی رسانه و مطبوعات به شکل‌گیری پایه‌ای و اساسی مفهوم مدرن شهروندی، کمک فراوانی کرده‌اند. آنان اختناق و پنهان‌کاری و رفتارهای پلیسی را روش‌های حکومت‌های ناصالح می‌پندارند و در حمایت از جامعه مدنی خواستار آن هستند تا بر قدرت دولت مدرن نظارت داشته باشند. قدرتی که بالقوه می‌تواند خطرناک باشد، رسانه‌های آزاد همواره تلاش دارند تا حاکمیت و دولت‌ها را دائماً در جریان علائق در حال تغییر جامعه مدنی قرار دهند، رسانه آزاد و مستقل، به دنیا از دریچه چشم عموم جامعه می‌نگرند و معتقدند درک شهودی شهروندان از خطرات اجتماعی به واسطه سیاست‌گذاری‌های اشتباه حاکمیت، امری عقلانی و درکی قابل اعتنا و محترم است؛ لذا مطبوعات آزاد و مستقل از دولت، در جایگاه رسانه‌های عمومی به مثابه ریه‌های حیاتی برای جوامع دموکراتیک عمل کرده و به سالم‌سازی و تسویه فضای سیاسی اجتماعی و اقتصادی جوامع کمک فراوانی می‌نمایند. در سایه چنین رسانه‌هایی دولتمردان و حاکمان جامعه همواره خود را پاسخگو و از رصد چشمان تیزبین رسانه‌ها به صورت دائمی در معرض دادگاه عمومی جامعه خود را حاضر و در صد خطا و اشتباه و افسادشان کاهش می‌یابد. درواقع می‌توان گفت آزادی رسانه و مطبوعات، ضامن مدنیت و مرهم زخم‌های پیکره سیاست است، جامعه مدنی متکثری که شاخصه‌اش کثرت عقاید است، هرگز به خانواده‌ای بزرگ و خوشبخت شبه نخواهد شد مگر با رعایت اصل مهم و حیاتی آزادی بیان و رسانه‌های مستقل.

نوشتار

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸۵

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

مدخلی بر عمل سیاسی حزبی

با نینم نگاهی به واکنش سمن ها به موضوع پتروشیمی میان کاله

است که با طرح ایده های نو، در حوزه سیاست گذاری تحول آفرین بوده و راه های جدیدی را می گشاید) متمرکز باشند.

۱- معنی و انواع نظام های حزبی

احزاب سیاسی هم در کشورهای دموکراتیک و هم در کشورهای استبدادی رایج هستند و احزاب سیاسی که بیشترین شانس را برای حفظ قدرت در یک کشور دارند اغلب از یک انتخابات به انتخابات دیگر تغییر چندان نمی کنند. در نتیجه، احزاب سیاسی در یک کشور ممکن است به عنوان ایجاد جمعی یکی از نهادهای سیاسی اولیه کشور که به عنوان سیستم حزبی شناخته می شود، تصور شود.

تعداد احزاب و انواع احزاب که بیشترین موفقیت را دارند دو ویژگی اساسی یک نظام حزبی است. این ویژگی ها با دیگر جنبه های مهم سیاست یک کشور، مانند میزان دموکراتیک بودن آن، محدودیت هایی که قوانین آن برای احزاب سیاسی ایجاد می کند و روش های انتخاباتی که در آن به کار می رود، درهم آمیخته است.

الف- نظام غیر حزبی: احزاب سیاسی وجود ندارند یا جزء مهمی از نظام سیاسی در یک نظام غیر حزبی نیستند. تنها چند کشور در جهان هستند که احزاب سیاسی ندارند.

ایجاد احزاب به صراحت توسط قانون در چندین کشور غیر حزبی ممنوع است. در کشورهای خودکامه، احزاب سیاسی ممکن است برای جلوگیری از انتقال قدرت غیرقانونی شوند. به عنوان مثال، در عربستان سعودی، ممنوعیت احزاب سیاسی برای دفاع از سلطنت استفاده شده است.

ب- سیستم تک حزبی: یک حزب سیاسی تمام قدرت را در یک سیستم تک حزبی کنترل می کند. در این صورت هیچ رقابتی وجود ندارد. نامزدها توسط یک حزب معرفی می شوند و رأی دهندگان فقط دو گزینه دارند: اصلاً رأی ندهند یا در مقابل نامزدهای حزب «آری» یا «نه» بنویسند.

دولت های استبدادی و کشورهای کمونیستی مانند چین، کره شمالی و کوبا از این نظام سیاسی استفاده کرده اند. این روش در اتحاد جماهیر شوروی قبل از فروپاشی کمونیسم نیز رایج بود.

ج- سیستم دوحزبی: انتقال قدرت بین دو حزب بزرگ و مسلط در یک سیستم دوحزبی. در نتیجه، برای پیروزی در انتخابات، برنده باید بیشترین تعداد رأی را کسب کند. البته در نظر داشته باشید که بیشترین تعداد آرا به معنای اکثریت آرا نیست. در نتیجه، احزاب کوچک تر تمایل دارند با احزاب بزرگ تر ترکیب شوند یا از انتخابات کنار بکشند. کانادا، ایالات متحده و بریتانیا همگی دارای سیستم پارلمانی هستند که در آن

با مشاهده واکنش ها و موضع گیری های گسترده ی صورت گرفته ی اخیر از سوی فعالین و سمن های زیست محیطی و سایر چهره های اجتماعی و فرهنگی و ... در مواجهه با ساخت مجتمع پتروشیمی میان کاله به جهت تبعات زیست محیطی که می توانست داشته باشد، در بدو امر این سؤال به ذهن متبادر می شود که در این قبیل موارد یک حزب سیاسی چه کنشی می تواند داشته باشد. از طرفی در سال های اخیر که در حزب اختلاف نظرهای اساسی در اتخاذ شیوه سیاست ورزی وجود داشت دغدغه بر رسیدن و کنکاش در مفهوم «عمل سیاسی حزبی» و تفاوت یا تمایز آن با سایر کنش های سیاسی تأمل برانگیز می نماید و ضرورت آن بیش از پیش احساس می شود.

معنی و ویژگی های یک حزب سیاسی

ویژگی های یک حزب سیاسی: حزب سیاسی سازمانی است که نامزدها را برای شرکت در انتخابات در یک کشور خاص گرد هم می آورد. اعضای یک حزب سیاسی تحت همین پرچم برای انتخابات شرکت می کنند. اعضای یک حزب سیاسی احتمالاً نظرات سیاسی مشابهی دارند و احزاب ممکن است از اهداف فلسفی یا سیاسی خاصی حمایت کنند. با شکل گیری و گسترش سازمان های حزبی مدرن در سراسر جهان طی چندین قرن گذشته، عملاً احزاب سیاسی به یکی از ویژگی های کلیدی سیاست هر کشور تبدیل شده اند. کشوری که احزاب سیاسی نداشته باشد بسیار غیر معمول است.

در برخی کشورها، تنها یک حزب سیاسی وجود دارد، در حالی که در برخی دیگر، چندین حزب وجود دارد. احزاب در هر دو نظام استبدادی و دموکراتیک دارای اهمیت هستند، در حالی که دموکراسی ها اغلب احزاب سیاسی بیشتری نسبت به خود کامگی ها دارند.

احزاب سیاسی ممکن است به طرق مختلف تشکیل شوند و به طرق مختلف با رأی دهندگان ارتباط برقرار کنند. کمک های شهروندان به احزاب سیاسی اغلب توسط قانون محدود می شود و احزاب گهگاه به گونه ای حکومت می کنند که به نفع کسانی باشد که برای آن ها زمان و هزینه می دهند.

اهداف ایدئولوژیک الهام بخش بسیاری از احزاب سیاسی است. احزاب لیبرال، محافظه کار و سوسیالیست اغلب در انتخابات دموکراتیک باهم رقابت می کنند. دیگر ایدئولوژی های برجسته احزاب سیاسی بسیار مهم عبارت اند از: کمونیسم، پوپولیسم، ملی گرایی و اسلام گرایی.

بسیاری از احزاب سیاسی ممکن است هیچ وابستگی ایدئولوژیکی نداشته باشند و در عوض بر حمایت، مشتری گرایی یا ظهور یک کارآفرین سیاسی (کارآفرین سیاسی فردی نوآور و خلاق در عرصه سیاست ها

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

یک حزب سیاسی با این ویژگی از یک توده یا اوباش متمایز می شود. حزب سیاسی یک نسخه بزرگ از یک باشگاه ورزشی است. این ویژگی یک نگرش تیمی تعاونی و سازمان یافته است. از سوی دیگر احزاب در نحوه سازمان دهی متفاوت هستند. برخی از آن ها بسیار خوب سازمان دهی شده اند، درحالی که برخی دیگر نه. باین حال، در دنیای امروز، روند کلی به سمت سازمان دهی، انضباط و کنترل دقیق است.

یک حزب سیاسی از این نظر شبیه ارتش است که یک نیروی رزمی است که هدف آن تسخیر و به دست گرفتن قدرت سیاسی است. در نتیجه، سازمان دهی و رهبری برای موفقیت سیاسی ضروری است.

– روش های قانون اساسی: اعتقاد بر این است که دموکراسی بر اساس احزاب سیاسی ساخته می شود. یک حزب سیاسی، هر چند همانند یک سازمان مبارز، مانند ارتش با تفنگ و موشک نمی جنگد لکن با تاکتیک های قانون اساسی و به صورت مسالمت آمیز مبارزه می کند.

فن تصمیم گیری سیاسی سازش است تا تسلیم کامل. احزاب سیاسی از سخنرانی های عمومی، گردهمایی ها و تظاهرات، اقناع و تبلیغات و روش های دیگر برای تأثیر گذاری بر افکار عمومی برای کسب قدرت استفاده می کنند.

آن ها از مردم می خواهند که یکی از دو حزب را برای قدرت انتخاب کنند. قانون اکثریت تعیین می کند که کدام یک از آن ها دولت را تشکیل دهند. سرنوشت یک حزب سیاسی و ادعای آن برای تشکیل دولت در صندوق رأی تعیین می شود. برخی از گروه های سیاسی از تاکتیک های انقلابی یا خشونت آمیز استفاده می کنند. باین حال، چنین وضعیتی تنها زمانی پدید می آید که مردم از فرصت های خودگردانی محروم باشند و سیستم دولتی امکان سوءاستفاده یا فساد از سیستم حزبی خود را فراهم کند.

– ارتقای منافع ملی: رسالت یک حزب سیاسی باید ارتقای منافع ملی باشد تا اهداف فرقه ای، جمعی یا طبقاتی.

این تمایز کلیدی بین یک حزب سیاسی و یک جناح، گروه، دسته یا صنف است. درحالی که حزب به دنبال منافع مشترک کل کشور است، این سازمان ها به دنبال منافع خاص یا اهداف گروه، طبقه یا قشر خاصی از کشور هستند.

دو حزب اکثریت کرسی ها را در اختیار دارند

د- سیستم چندحزبی: سیستم چندحزبی سومین و رایج ترین نوع حکومت است. در چنین دستگاهی، سه یا چند حزب می توانند کنترل دولت را به صورت جداگانه یا به عنوان بخشی از یک اتحاد به دست بگیرند.

اگر هیچ یک از احزاب اکثریت واضح کرسی های مجلس را به دست نیاورد، چندین حزب باهم متحد می شوند تا یک دولت ائتلافی ایجاد کنند. سیستم چندحزبی در کشورهایی مانند هند و نیجریه استفاده می شود. برخی استدلال می کنند که یک سیستم چندحزبی اغلب منجر به بی ثباتی سیاسی در یک کشور می شود.

۲- ویژگی های یک حزب سیاسی

ما می توانیم برخی از ویژگی های مهمی را که هر حزب سیاسی شامل تعاریف فوق است به شرح زیر استنتاج کنیم:

– توافق بر سر دیدگاه ها و ایده های اساسی: حزب سیاسی مجموعه ای از افراد است که برای داشتن منافع مشترک گرد هم آمده اند. انسان ها دیدگاه های متفاوتی دارند. این به دلیل ترکیبی از تنوع در تجربه شخصی، احساسات، خلق و خو، شخصیت و دانش و همچنین عشق به نبرد و انگیزه برای پیروزی است. عقاید و عقاید یک فرد به شدت تحت تأثیر سنت های خانوادگی و جایگاه اجتماعی او قرار دارد.

انسان ها ذاتاً اجتماعی هستند، مانند دسته های پرندگانی که پرهای یکسانی دارند. اگر می خواهند در یک جامعه سیاسی وجود داشته باشند، باید اختلافات خود را کنار بگذارند و در برخی از دیدگاه ها به توافق برسند. افراد همفکر زمانی که بر سر برخی از اهداف و ارزش های اساسی در امور سیاسی، اقتصادی و غیره به توافق می رسند، برای ایجاد یک حزب باهم ترکیب یا گرد هم می آیند. هیچ مشارکت سیاسی بدون توافق بر سر اهداف، مقاصد و آرمان های اساسی قابل تصور نیست.

– سازمان دهی و رهبری: اگر افرادی با باورها و ارزش های مشابه بخواهند به اهداف و آرزوهای خود برسند، باید خود را در یک نهاد سیاسی سازمان دهند. بدون یک سازمان کارآمد، هیچ نتیجه معناداری در سیاست به دست نمی آید.

تشکیلات حزب انسجام، وحدت و قدرت را فراهم می کند. این تنها چیزی است که امکان تلاش و موفقیت هماهنگ را فراهم می کند.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

ضرورت تغییر و بازنگری قانون اساسی پس از قریب به ۳۵

جامعه باید گفت این میثاق ملی که حقوق و تکالیف حاکمیت در مقابل ملت و برعکس آن را مشخص می کند، در برخی امور نیاز به بازنگری دارد. بازنگری در خصوص حدود و ثغور گستره اختیارات قوا و نظارت قانونی بر عملکرد یکدیگر با حفظ استقلال؛ تعیین اختیارات رئیس جمهور در خصوص نظارت بر اجرای قانون اساسی موضوع اصل ۱۱۳. تصویب ضرورت حضور نهادهای مردمی و سهمیم کردن مردم در اداره کشور؛ شفافیت اختیارات شورای نگهبان و وظایف محوله بر آن؛ مشخص نمودن نوع نظارت قانونی بدون آنکه حق قانون گذاری داشته باشد؛ تصویب معیارهای داوطلبی در انتخابات ریاست جمهوری، نمایندگی مجلس و مشخص کردن بعضی از مفاهیم مانند رجل سیاسی؛ محدود کردن نهاد قانون گذاری به مجلس مرجع قانون گذاری و ممنوع کردن نهادهای دیگر از ورود به عرصه قانون گذاری؛ تشکیل یک مرجع قضائی تحت عنوان دادگاه عالی قانون اساسی که بتواند در صورت وجود اختلاف یا عدم رعایت برخی از مفاد آن مردم و یا هر یک از قوا و مسئولین برای تعیین تکلیف نهایی به آن مراجعه کنند؛ رفع ابهام در خصوص اختیارات نهادهایی مانند مجمع تشخیص مصلحت که طبق قانون اساسی مرجع حل اختلاف

بین مجلس و شورای نگهبان است اما گاهی دیده شده است که به عنوان یک نهاد موازی مبادرت به قانون گذاری می کند؛ تعیین اوصاف مصونیت پارلمانی نمایندگان به نوعی که بتوانند آزادانه از منافع و مصالح مردم و موکلینشان بدون ترس از مؤاخذه و یا رد صلاحیت بعدی در چارچوب قانون دفاع نمایند؛ تصویب استقلال قوه قضائیه به ویژه قضات به گونه ای که وقتی یک قاضی شجاع اقدام به صدور حکم به نفع یا علیه یک مسئول یا یک نهاد بنماید، در بحث نقل وانتقال، جابه جایی، انفسال و غیره قربانی واکنش های سیاسی یا جناحی نشود؛ تعیین تکلیف نهادهای امنیتی و نظارتی به ویژه در بحث اقداماتشان در مورد نظام قضائی

باتوجه به رشد و توسعه سریع رسانه ها و اهمیت فضای مجازی و همچنین روابط و علائق نسلی و تغییرات لحظه ای و آنی خواست ها و مناسبات اجتماعی و سیاسی و لزوم زیست بهتر و به روز تر در دهکده جهانی و شرایط اقتصادی، اجتماعی، سیاسی ناشی از انباشت دانش و فناوری های نوین عمر قانون گذاری در جوامع را بسیار کوتاه نموده؛ به گونه ای که در اکثر کشورهای جهان قوانین بعد از مدتی به صورتی ترمیم یا اصلاح می شود. در قانون اساسی ما همانند اکثر نظام های حقوقی جهان، به عنوان میثاق ملی، نظام سیاسی حاکم بر کشور و قوای اداره کننده آن را تعیین و اختیارات مربوطه را مشخص نموده است و در عین حال اصولی برای حاکمیت و ملت تعیین نموده است. طبیعتاً عمر قانون اساسی نسبت به قوانین عادی طولانی تر است اما با لحاظ عامل های پیش گفته، تأثیر پذیری قانون اساسی از تحولات اجتماعی، صنعتی، اقتصادی، سیاسی، داخلی و جهانی نیز آن را از حالت یک قانون ثابت به اصول مستلزم اصلاح تبدیل می کند عوامل مؤثر ناشی از اوضاع داخلی و خارجی، مطالبات قانونی و طبیعی مردم، ضعف قانون اساسی در بخش های مختلف و کوچک تر شدن جامعه جهانی از لحاظ افزایش وجوه مشترک در اصول حاکم بر حکمرانی، ضرورت اصلاح قانون اساسی را امری اجتناب ناپذیر نموده است. در اصل ۱۷۷ و تشریفات مربوط به انتخاب شورای بازنگری و افراد تشکیل دهنده آن و ضرورت تصویب قانون عادی در مورد شیوه کار و کیفیت انتخابات و اینکه شروع حرکت در این خصوص به دستور مقام رهبری و از طریق رئیس جمهور خواهد بود و مهم اینکه در خصوص برخی از اصول قانون اساسی از جمله اصل جمهوریت حکومت و بحث ولایت فقیه و... اصولاً بازنگری ممکن نیست، هر چند که در خصوص پذیرش این موضوع و اصول غیره قابل تغییر در قانون اساسی منطق قوی وجود ندارد ولی باز هم قابل تأمل و مذاکره هستند. باتوجه به اولویت خواست عمومی جامعه در خصوص میثاق ملی اداره کشور باید رویه حاکمان به گونه ای باشد که در نهایت جامعه را از داشتن یک قانون اساسی مطلوب محروم نکنند، کمرنگ شدن نمادهای جمهوریت نظام و فریه شدن ابزار اسلامیت نظام سیاسی موجب تضعیف مردم سالاری و وجوه دموکراتیک نظام سیاسی شده است و آنچه ضرورت این تغییر و یا بازنگری در قانون اساسی را دارای اهمیت ویژه می کند لزوم ضرورت و حل فصل مسائل مردم و حاکمیت با سازوکار حقوقی و قانونی و به شیوه مسالمت آمیز و متمدنانه خواهد بود

باید پذیرفت که تغییر هر قانونی باید با حفظ رعایت حقوق مردم و به نوعی برای اداره بهینه کشور و رفع نیازهای عموم مردم باشد. در پیوند با اصول قانون اساسی و کارآمدی آن باملاحظه شرایط روز

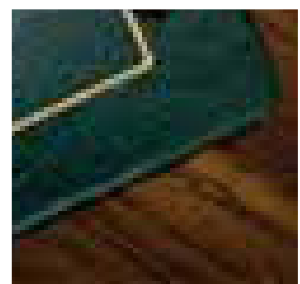
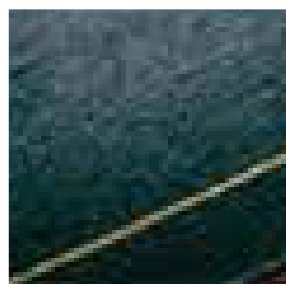
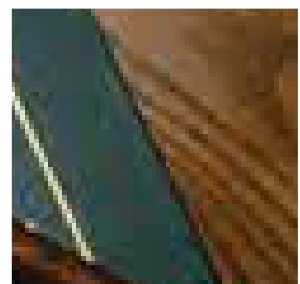
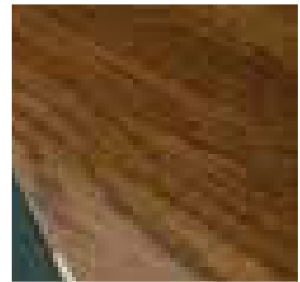

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

بود. تعیین تکلیف برای حضور احزاب در اداره کشور و آزادی
تحزب، البته نه به صورت احزاب فرمایشی بلکه احزابی که
برخاسته از مردم در راستای مردم سالاری تشکیل شوند،
به گونه‌ای که به تدریج صاحبان زور و به صورت انحصاری
مانند برخی از کشورها، اداره کشور را به عهده بگیرند و به این
وسیله از ورود مردم یا احزاب مستقل به اداره کشور جلوگیری
به عمل آورد. گذشته از موارد مذکور باتوجه به تجربه عملی
ناکارآمدی مدیریت در طی سال‌های گذشته که مورد تذکر
و توجه بالاترین مقامات مملکت نیز بود و در واقع وجود ابهام
در قانون، وجود نهادهای موازی و ...
لذا به عنوان یک حزب سیاسی که خود را نماینده مطالبات
بخشی از جامعه می‌دانیم و از طرفی به عنوان یک کنش مفید
و مؤثر و واقعی در فضای سیاسی کشور باید با بررسی حقوقی
و سیاسی این موضوع آن را به عنوان یک خواست عمومی
پیگیری و از حاکمیت ضرورت این بازنگری را به صورت جدی
مطالبه نماییم.

به عنوان ضابط قضائی به منظور جلوگیری از بروز اختلاف
در انجام تحقیقات یا فعالیت‌های مربوط به امنیت داخلی
و خارجی، پیش‌بینی نوعی نظارت مردمی بر صداوسیما در
کنار نمایندگان نهادهای عمومی؛ تعیین تکلیف در مورد
اختیارات نهادها در بحران‌های اجتماعی؛ اختیاراتی که
استفاده از آن با لحاظ فوریت و نیاز به سرعت مستلزم پیمایش
تشریفات قانون گذاری طولانی نباشد؛ شفافیت در خصوص
مراجع دادرسی عمومی و اختصاصی به گونه‌ای که بر اساس
قوانین عادی یا سلايق جناحی ما بر خلاف اصول نهادینه شده
تقنینی در کنار مراجع طبیعی رسیدگی به اختلافات مردم و
یا اجرای عدالت، ایجاد نهادهای موازی قضائی را شاهد نباشیم
و اگر ضرورت تشکیل چنین مراجعی احساس می‌شود، با
توجه قانونی در کنار مراجع اختصاصی شناخته شده مانند
دادگاه‌های نظامی آن را پیش‌بینی کنیم. هر چند از لحاظ
حقوقی معتقدیم که تشکیل مراجع اختصاصی بیشتر، موجب
محدود کردن آزادی مردم و تبعیض در اجرای عدالت خواهد

گزارش

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

گزارش تصویری حضور انتشارات حزب اراده ملت ایران در سی و سومین نمایشگاه کتاب تهران (بخش اول)

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸۵

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

درمان به شیوه کتاب کرایه‌ای! حذف قرائت خانه‌ها

نوشته: زهرا کرد

تبلیغات نیز با همان چند ریال کرایه به صادقانه‌ترین شکل فراهم می‌شد. از دهه سی تا اواخر دهه هشتاد خورشیدی به سبب نبود فضای مجازی و اینترنت کتاب و کتاب خوانی یکی از اولین انتخاب‌های نسل جوان برای سپری کردن اوقات فراغت بود که شیوه کرایه‌ای نیز به اشاعه این مهم دامن می‌زد، به گونه‌ای که دانش آموز برای اینکه هزینه زیادی بابت کرایه نپردازد خود را ملزم می‌دانست که کتاب را در سریع‌ترین زمان ممکن به پایان برساند و چه بسا برای کاهش هزینه کتاب آن را به صورت دورهای و یا گروهی بین دوستان و اقوام می‌خواندند و تعاملی ارزان قیمت از جنس کاغذ و کتاب به مدد کرایه‌های چند ریالی شکل می‌گرفت. تبعات این شکل از مطالعه با چنین سطحی از فراگیری را می‌توان در پژوهشگران دهه چهل و پنجاه دید، امثال دکتر شفیعی کدکنی، سیروس پرهام، هرمز همایون پور و کیوان سپهر در زمره کتاب خوانانی بودند که با کتاب‌های کرایه‌ای به عرصه بی‌مرزی از کتاب و فرهنگ دست یافتند؛ اما به مرور زمان و با تغییر گرایش‌ها طیف جوان جامعه، همچنین در سایه پیشرفت و توسعه فناوری‌های ارتباطی کرایه کتاب غیردرسی جایش را به کتاب درسی داد و به مرور از صحنه فرهنگ جامعه حذف شد. حذفی که جایگزین مناسبی نداشت و به یک نوستالژی تبدیل شد؛ اما در این میان جوانان با همراهی رسانه‌های ارتباطی اسباب سرگرمی خود را فراهم کردند اما سالمندان و آن طیفی از جامعه که زمان خواندن را نوعی سرگرمی برای اندک اوقات فراغت خود می‌دانستند به فراخور سن و سال از قطار فناوری جامانده و کماکان از محدود کتاب‌فروشی‌هایی که کتاب کرایه می‌دهند زمان‌های ایرانی عاشقانه طلب می‌کنند! شاید به این روش و با خستگی چشمانشان خوابی راحت داشته باشند یا از آلزایمرشان جلوگیری کنند. درواقع می‌توان گفت کتاب کرایه‌ای در واپسین دهه‌های عمرش نقش درمانی را برای همراهان قدیمی‌اش ایفا می‌کند.

کرایه، اجاره و یا امانت کتاب رویه‌ای است که ریشه بروز و ظهورش را به دهه سی نسبت می‌دهند؛ حتی با کمی جست‌وجو می‌توان ردپایش را در اکثر کتاب‌فروشی‌های کشور دید و تبعاتش را در نسل‌های بعد جست‌وجو کرد. روشی که در آن کتاب با قیمتی مناسب به صورت شبانه یا روزانه به علاقه‌مندان کرایه داده می‌شد و سبب به وجود آمدن شکلی از سرگرمی مبتنی بر کتاب و کتاب خوانی بود. پدیده‌ای که اغلب مورد اقبال نوجوانان و جوانان قرار می‌گرفت و متناسب با پول توجیبی دانش آموزان، این طیف جوان و کنجکاو را به سپار جهان بی‌مرز داستان و رمان می‌کرد. چه بسا این مخاطبان کم‌سن و سال از این مسیر به جهانی از آگاهی‌های نو و تازه دست می‌افتند. سرزمینی که در آن حقوق برابر را برای زنان، حقوق شهروندی را برای انسان‌ها، مطالبه‌گری و نیل به جامعه‌ای آزاد را برای طبقه کارگر متصور می‌شد و در ساخت اتوپیای نسل نوجوان و جوان نقش پررنگی ایفا می‌کرد. نکته جالب توجه فراگیری و دسترسی کتاب کرایه‌ای بود؛ چه بسا به جز کتاب‌فروشی در خرازی، فروشگاه لوازم التحریر و صحافی نیز کتاب کرایه‌ای ردوبدل می‌شد و این تعامل فرهنگی ظرفیت آن را داشت که در هر بستری راهش را باز کند. از آنجایی که کتاب‌فروشی را می‌توان پیوندگاهی برای دسترسی به کالای فرهنگی، رویداد فرهنگی و دیدار فرهنگی دانست، کرایه کتاب می‌توانست به صورت هم‌زمان (به سبب برخورداری از طیف وسیعی از علاقه‌مندان با سنین کم) به پویایی این مکان در شهر و فضای فرهنگی جامعه مبادرت ورزد و عادت به مطالعه را در آن‌ها نهادینه کند. از طرفی ترویج این شکل از کتاب‌خوانی تأثیرات غیرقابل انکاری داشت، نظیر تربیت نسل تندخوان و پرخوانی که می‌توانستند با صرف هزینه کم به حجم انبوهی از مطالب دسترسی داشته باشند؛ همچنین با تبلیغات دهان‌به‌دهان و تعاملی که در کتاب‌فروشی بین گیرندگان کتاب شکل می‌گرفت اقبال یا افول یک اثر نیز رقم می‌خورد و هزینه

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

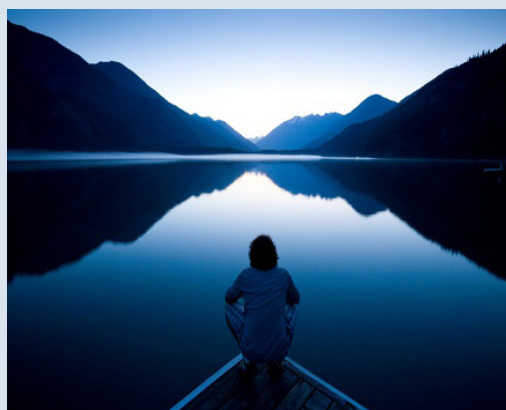
شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

اندیشه

ضرورت فعالیت حزبی با محوریت اثبات لیاقت و استحقاق مردم

نوشته: حسن اسدی

بتوانند با یکدست کردن حاکمیت، سیاست‌ها و برنامه‌های خود را پیش ببرند اما با این تفاوت که احزاب واقعی با اعتقاد به این که مردم لیاقت برخورداری از بهترین‌ها در تمام شاکله سیاسی را دارند واگذاری قدرت به افراد را با این نگاه به انجام می‌رسانند که منصب و مدیریت اجرایی و ... را باید به کسی بسپارند که ظرفیت و توان او تنها و تنها در راستای عینیت‌بخشی به لیاقت مردم و ارتقای آن بکار رود و یا کل حرکت و فعالیت در جهت تبلور این شعار مصرف شود که مردم لیاقت بیش از این‌ها را دارند

حال چرا ما بدین درجه از آگاهی دست نیافته‌ایم ابهام و سؤالی است که نمی‌توان برای آن در این مقال یک پاسخ جامع و پایداری ارائه داد اما در مختصر کلام می‌توان به این نکته اشاره داشت که متأسفانه حتی فعالان سیاسی و حزبی ما هم به دنبال دریافت این حقیقت نبوده‌اند که بدانند خود آن‌ها لیاقت برخورداری از چه موقعیت‌هایی را دارند تا اگر دری به تخته خورد و به

بهانه‌ای و بهایی پیشنهادی به آن‌ها داده شد از قبول آن امتناع و یا استقبال کنند و از این‌روست که طرف امروز وزیر راه است و فردا وزیر نفت و پسین فردا شاید که وزیر آموزش عالی و یا وزیر ورزش حتماً خواهید گفت که عدم اشراف فعال سیاسی به لیاقت خود چگونه می‌تواند بر روند شکل‌گیری فعالیت‌هایی با محوریت تلاش برای اثبات حقانیت لیاقت و شایستگی مردم برای داشتن حکومتی روزآمد تأثیر داشته باشد؟

برای پاسخ به این سؤال مجبورم به این تکیه کلام عامیانه مراجعه کنم که می‌گویند همه چیزمان به همه چیزمان می‌خورد و با این کلام بگویم که شاه‌مهرهای فکری و فرهنگی که به بلوغ ضرورت تلاش و فعالیت سیاسی برای تعالی اجتماعی رسیده‌اند و عملاً به مراجعی تبدیل شده‌اند که مردم چشم به دهان و قلم آن‌ها دارند اگر بکوشند تا گوشه‌ای از کار فکری و سازمانی خود را به این اختصاص دهند که از لیاقت و استحقاق مردم در قرن بیست و یکم بگویند و به تفضیل برنامه‌هایی را در قامت این لیاقت‌ها تدوین کنند مسلم است که کم‌کم سطح اقناع و به تبع آن توقع مردم تا جایی بالا می‌رود که به هر کسی و با هر وعده و شعاری رأی نمی‌دهند

به یقین مهم‌ترین علت شکست همه فعالیت‌های حزبی در تاریخ ایران زمین که به نظر من از دید کارشناسان و صاحب‌نظران به‌دور مانده است در عدم شکل‌گیری و استقرار ساختار و سازمان سیاسی و اجتماعی بر شالوده اثبات و تلاش در مسیر ارتقای سطح و گستره لیاقت و استحقاق مردم ایران بوده است یعنی تا به امروز دسته، گروه، سازمان و حزبی را مشاهده نکرده‌ایم که محور فعالیت خود را بر این نکته استقرار کرده باشد که مردم ایران شایستگی و لیاقت این را دارند که از حزبی قوی، با برنامه و روزآمد برخوردار باشند

و شوربختانه تمامی احزاب و نحله‌های فکری و عقیدتی که مدعی فعالیت سیاسی و حزبی بوده‌اند این خلأ را با این دیدگاه پر کرده‌اند که تنها این حزب است که لیاقت در اختیار گرفتن قدرت و حکمرانی بر مردم را دارد و این باعث شده است که کار فرهنگی لازم حتی در درون حزب و همچنین در ایجاد ارتباط با مردم ابتر بماند و یا حزب نتواند در یک تعامل ارتقاء بخش خود و مردم را برای تولید مطالبات عالمانه به حرکت درآورد

حال سؤال و یا نکته در این است که چگونه می‌توان این ضعف ساختاری در فعالیت‌های سیاسی و بالطبع آن عرصه مدیریت‌های اجرایی را برطرف ساخت؟

برای پاسخ به این سؤال ابتدا باید به این نکته توجه داشت که اگرچه ما حزب و فعالیت سامان یافته و استاندارد حزبی نداشته‌ایم اما تحت تأثیر جدی مؤلفه‌های حاصل از فعالیت حزبی چون توزیع مناصب بر مبنای قرابت با مجموعه‌های فعال سیاسی بوده‌ایم و این موضوع بسیار مهم و یا به قولی نشانه آسیب‌شناسانه‌ای است که از طریق آن می‌توان به اهمیت بسیار بالای اعتقاد به لیاقت مردم و تلاش برای ارتقای آن پی برد

گفتم که عملاً حزب نداشته‌ایم اما این باعث نمی‌شده است که ما در تقسیم غنائم حاصل از چیزی که آن را قدرت جابه‌جا شده از طریق صندوق رأی می‌دانسته‌ایم خودمان را حزب و یا مجموعه‌ای سیاسی ندانیم مثلاً آنجا که در انتخاباتی منصب و موقعیت ریاست‌جمهوری و اختیار تشکیل دولت را به دست آورده‌ایم یا دست‌اندازی به انتخابات در زیرمجموعه‌های حکومتی سعی کرده‌ایم که همه ارکان را مال خود کنیم تا از این طریق بتوانیم همه ساختار توزیع قدرت را در اختیار بگیریم و این چیزی است که معمولاً احزاب بدان دست می‌زنند تا

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

قلمرو **ریا** در ایران

محمدعلی اسلامی ندوشن

صورت گرفته است و البته همه این عوامل هم به همدیگر ربط پیدا می کنند:

یکی عامل جغرافیاست؛ ایران چون بر سر چهارراه بوده است، کشور نسبتاً بی دفاع و بی حفاظی بوده و در معرض هجوم های گوناگون به خصوص از جانب اقوام کم نعمت تر قرار گرفتن است، از این رو بر سر هم کشور ناامنی بوده است و خصوصیت مردمی که در سرزمین های ناامن و کم حفاظ زندگی می کنند، آن است که قلعه ای روانی گرد خود بنا کنند و هر کسی از این بابت ایمنی خود را تأمین نماید. یک راهش آن بوده است که انسان خودش را به فراخور حوادث در آورد و آماده بشود تا جز آن بنماید که هست.

دوم عامل حکومت است و این خاصیت کسورهایی می شود که با حکومت استبدادی اداره می شوند. در نظامی که فرمانروا خود را نماینده یا ودیعه دار پروردگار می دانست (و در قدیم غالباً چنین بود) ناگزیر بود که خود را پاسدار احکام آسمانی بشناساند تا اطاعت مردم را نسبت به خود پابرجا نگاه دارد. از این رو تظاهر به دین داری جزو نفس فرمانروایی به شمار می رفت و شخص حاکم و همه کارگزارانش ناگزیر به رعایت آن بودند. در مقابل، مردم نیز در برابر حکومت قاهر، جز آن راهی نمی دیدند که تظاهر به انقیاد و اعتقاد کنند، ولو در دل چیز دیگری می اندیشیدند.

سوم، هرج و مرج و آشفتگی سازمان اجتماعی است؛ این عامل گرچه معارض عامل دوم است، نتیجه مشابهی به بار می آورد و آن ناایمنی و نبودن مرجع دادخواهی است. شما که شهروند شهر بی بار و هستید، ناگزیرید همان جدار دفاعی روانی را گرد خود ایجاد کنید تا به جای آنکه به دفع حمله پردازید، خاصیت حمله شونگی خود را کاهش دهید؛ بنابراین قضیه را این طور پیش خود حل می کنید که: "هر که در است، ما دالانیم..." و این داستان که در گلستان آمده است، بسیار پرمعناست که: روزی روباهی در حال فرار بود، گفتند: "چه آفت است که موجب چندین مخالفت است؟" گفت: "در شهر شتر می گیرند"، گفتند: تو کجا و شتر کجا؟ گفت تا بیایم ثابت کنم که شتر نیستیم، خلاص من به قیامت خواهد افتاد!

این داستان ساده عمق ناایمنی و بی حسابی را در یک جامعه می رساند.

چهارم، جدا کردن حساب ها در امر دین است و این درست بر اثر آمیختگی بیش از حد دین و دنیا پدید می آید. منظور آن است که ما در طی تاریخ خود هر چه جلوتر می آییم، این گرایش بیشتر دیده می شود که بین ظاهر و کنه دین ارتباطی نباشد، بدین معنی که فرایض خواسته شده به جا آورده شود و از آن پس دیگر خیال ها راحت گردد که ما هر چه بوده است، کرده ایم و دلیلی نیست که بنده صالح خدا نباشیم!

کم کم قسمت دیگر که روح و جوهر دین است (پرهیزگاری، برادری، شفقت، ترک حرص) در بوته فراموشی می افتد. این طرز تلقی کم کم دستورهای دینی را به دو دسته صرف کننده و صرف نکنند تقسیم می کند:

آنچه را به سود می بیند، نگاه می دارد و آنچه را به زیان می بیند، کنار می گذارد؛

در هیچ یک از کتاب هایی که راجع به ایران نوشته اند، چه خود ایرانی ها و چه خارجی ها، تاکنون متذکر این معنی نشده و روشن نکرده اند که ریا و تزویر از چه زمانی وارد تاریخ ایران شده است، چرا آمده است و کم و کیف آن چیست؟ ریا و زرق، تزویر، تلبیس، سالوس و مرادف های دیگرش عبارت است از: تغییر رنگ، خود بودن و دیگر بودن، دو سیمایی بودن و این به منظور کسب قدرت یا منفعتی است در زمینه مادی یا معنوی (مال، جاه، مقام، و جاهت ملی) و یا دفع مضرتی که شخص را از بلایی در امان نگاه دارد.

آیا این یک عارضه شرقی است؟ گمان می کنم که در شرق بیشتر از غرب دیده شده است و در ایران قدری بیشتر از جاهای دیگر؛ در ادب فرانسه ما یک شخصیت «تارتوف» می شناسیم (قهرمان نمایشنامه مولیر به همین نام) که مردی است حقه باز و خود را مقدس و مؤمن نشان می دهد تا دختر جوان و متمکن خانواده ساده دلی را تصاحب کند و سرانجام مچش باز می شود؛

اما در ادب فارسی، به خصوص از قرن پنجم به این سو هیچ کتاب معتبری در زمینه فکر و اجتماع نیست که بگشاییم و نشانه ای یا اشاره ای یا شکایتی از ریا در آن نبینیم و آنچه عجیب است آن است که در میان همه این فوج مزورها، کم بوده اند کسانی که چهره واقعی آن ها رسوا شود، کم و بیش همه آنان کامیاب می میرند!

ریا بیشتر در دو زمینه سیاست و دین مجال خودنمایی داشته است؛ یعنی آنکه کسی خود را خدمتگزار مردم یا دین دار قلمداد کند و از این راه جلب اعتماد نماید و بر خر مراد خود سوار بماند و این البته نوع بدی از تقلب است؛ زیرا از سادگی و خوش باوری مردم سوء استفاده می شود، مانند کسانی که صدای بلدرچین درمی آورند تا او را شکار کنند.

عوامل تاریخی - اجتماعی
ما اگر بخواهیم ببینیم که چرا تا این درجه دورنگی و تزویر و تقلب به تاریخ کشور ما عجین شده است، می توانیم چند عامل را در نظر بگیریم، بی آنکه در اینجا ادعای آن باشد که بررسی دقیقی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

تقویت کنند...

عالم بی عمل و حکام خودکامه

در تمام این دوران، علمای ایران، صاحب فکران و به اصطلاح «طبقه فاضله» کشور بر دودسته‌اند:

آنان که جانب حکام را می گیرند، جانب باد موافق و خود را در خدمت آن می گذارند، مانند احمد حسن میمندی، نظام الملک و همه دیوانی های از این دست و نیز بسیاری از علما که با سکوت و یا همراهی خود در واقع چرخ حکومت را در چرخش می گذارند و عده ای از صاحب قلمان و غیره...

در مقابل، اقلیتی از علمای دین (کسانی چون پسر سَماک و ابوالحسن بولانی، قاضی بُست که وصف آن ها را بی هقی در کتاب خود آورده است)، تک و توکی از شاعران و صاحب قلمان و عده زیادی از عارفان، راه دیگری را در پیش می گیرند که راه خلاف قدرت است. شکایت و افشاگری اینان که بیان کننده فکر معترض و وجدان عمومی مردم می تواند محسوب شود، ناظر به سه منبع اقتدار است: دستگاه حاکمه خودکامه، عالم بی عمل دنیادار، عوام. از همین جاست که عرفان ایران کوشش دارد که با این سه قید معارضه کند و فضای فکری قابل تنفس وسیع تری پدید آورد. عرفان، بی آنکه از اصل دین بگسلد، بر سر بسیاری از فروع و مقررات پای می نهد و در نتیجه هدفش گذاردن اصل در برابر فرع و مغز در برابر پوست است.

وحشت ایران مغول زده

پس از حمله مغول و خرابی ها و کشتارهای بی حساب، روح ایرانی تکان خورد و بیش از پیش در لاک وسواس ها و خرافه های خود خزید. تجربه اندکی که در زندگی او پیدا شده بود، بیشتر از پیش او را به بی دفاعی خود واقف می کرد، می دید که توخش تاتاری، خیلی ساده چون با زور همراه بوده است، بر تملن غلبه کرده است و کتاب ها و اعتقادات و دانش های او، در برابر آن امکان مقاومت نداشته است. پس حق کجاست؟ نامی از آن بیش نیست و هر کسی خود باید گلیم خود را از آب بکشد.

و باز، پازماندگان، عقلای قوم، زبندگان، کسانی چون جویی ها و رشیدالدین فضل الله ها، از نو می بایست در کار آن شوند که فرمانروایان جدید کشور را که تملن چندانی نداشتند رام کنند، قابل تحمل سازند و در چنین موقعیتی ناگزیر می بایست از شخصیت خود مایه گذارد، «من بیرونی» را در برابر «من درونی» قرارداد.

ایران مغول زده دیگر هرگز آن ایران پیشین نشد. بیم مودی ای در زیرزمین روان مردم راه یافت که:

ملک نایمن است و هر لحظه از پس دیوار ممکن است کسی بیرون آید؛ بنابراین تا بتوانی، خویشان خود را پنهان دار.

رسانترین سخنگوی ایران مغول زده، ایران مصیبت زده، سردوگرم چشیده، پایش به سنگ خورده، «حافظ» می شود و بی سببی نیست که او نمونه ایرانی روشن بین را در وجود «رند» عرضه می کند؛ یعنی کسی که همه سوراخ سنبه ها را می شناسد، دست همه را خوانده است و از کنه و کائنات همه چیز خبر دارد و هر چند به ظاهر قیافه متقاعد و تصدیق کننده داشته باشد، ته دل می داند که قضیه چیست و لذا با آنکه فریاد خود را در گلو فرو می خورد و آهسته و با رمز و کنایه حرف می زند، آنچه باید بداند می داند و چیزی از چشم ملت به بی خواب گردآلود او پنهان نیست؛ و این را نیز خوب می داند که:

گفت آن یار کز او گشت سردار بلند / جرمش آن بود که اسرار هویدا می کرد

شیوع ریا چون در زمان، استمرار پیدا کرد، عادت می شود و جزء جدایی ناپذیر سیاست زندگی می گردد. مردم صلاح خود را در آن می بینند که با روی بیرونی خود زندگی کنند و این نیز امری عادی می شود که حکام، زعمای قوم و پیشوایان عقیدتی، چون به خلوت می روند آن کار دیگر کنند

فی المثل شخص می تواند تا حد افسانه ای ثروت بی اندوزد و دل خود را خوش کند که خمس و زکاتش را داده است، یا گران بفروشد و بگوید که خریداران با رضا و رغبت خریده اند و از این قبیل ...

شعر معروف ناصر خسرو (حاجیان آمدند با تعظیم...) هر چه را در این باره گفتنی است، گفته است و به خوبی نمایانگر این تقسیم بندی می شود. ناصر خسرو از رفیقش که از حج بازگشته است، می پرسد که آیا در پراپر مناسک بیرونی، مناسک درونی را نیز به جا آورده است، مثلاً: «عارف حق و منکر خود شده است، از شر نفس ایمن گشته، عادت های بد را از خود دور ساخته، خود را به صدق سپرده و از این نوع...؟» و چون جواب همه آن ها را «نه» می شنود، سرانجام می گوید:

گفتم: ای دوست، پس نکردی حج

نشدی در مقام محو مقیم

رفته و مکه دیده، آمده باز

محنت بادیه خریده به سیم

از این رو می بینیم که میان دین دیواری کشیده شده است، این سوی دیوار همه جمع اند: حکام جبار، علمای بی عمل، سوداگران سودجو، اربابان بی مروت و همه این ها هم دل خوش بوده اند که واجبات و مستحبات را موبه مو انجام داده اند و البته در تفسیر و تعبیر هم که چهارطاق باز بوده است. وقتی ریا حرام باشد، می شود خانه را رهن کرد که منعی ندارد؛ شراب می شود خورد و پشت آن نماز خواند، فقط نباید فراموش کرد که دهان را آب بکشند؛ می توان در حال تعقیب نماز با اشاره انگشت حکم اجرای قتل داد (آن گونه که امیر مبارزالدین آل مظفر می داد)، زیرا کسی که توی روی او بایستد، قتلش واجب است. خلاصه می توان موضوع را پیش خود این طور حل کرد که: هر کسی سرنوشتی دارد و با تقدیر الهی نباید جنگید؛ بنابراین فقیر، فقیر خلق شده است و غنی، غنی. قوی و ضعیف هر دوه حکمت آسمانی چنین شده اند.

اما در آن سوی دیوار به ندرت می توان کسی را یافت؛ زیرا در آنجا باید جوهر و جان دین به اجرا درآید و آن مستلزم محروم کردن خود از لذایذ و مشتهیات است و گذشت می خواهد؛ بنابراین ما در تاریخ خود با این فاصله میان اصل و فرع روبرو بوده ایم و حاصلش آن بوده است که فرع بماند و اصل برود. اگر ایران به دو دسته استکیار و استضعاف تقسیم شده است، چه تعجبی دارد؟ زیرا چنین تعبیر کرده بودند که می توان «مستکبر» بود بی آنکه به حکم ظاهر، هیچ عمل خلافی صورت گرفته باشد...

پنجم سیر تاریخ ایران است که هر چه جلو می آید، بر غلظت آشفته ای اخلاقی در کشور افزوده می شود. دلیل روشن است. تاریخ ایران بر سر راه خود، هر زمان، مشکل تازه ای تحویل می گیرد و تراکم مشکل و مصیبت در یک جامعه بی مرجع، هر چه بیشتر عکس العمل های گسیخته و خودبینانه ایجاد می کند. یکی از این عکس العمل ها و شاید در رأس آن ها، همان دور شدن از راه مستقیم و روی بردن به زرق است.

تا آنجا که بتوان از شواهد موجود استنباط کرد، پاکیزه ترین دوره تاریخ بعد از اسلام ایران، دوره سامانی ها بوده است (که قسمتی از ایران را در برمی گرفته) در این دوره رابطه گرم تر انسانی دیده می شود و مقدار بیشتری صفا و شادی و کم عقدگی در مردم است و این دورانی است که در آن عقیده ها آزادانه تر ابراز می شود و ابراز اعتقاد دینی با رنگ آمیزی کمتری همراه است و فرهنگ بر روح مردم چیرگی دارد و اندیشه ها صریح و روشن است.

پس از آنکه غزنویان و سپس سلجوقی و خوارزمشاهی بر ایران مستولی می شوند و رابطه نزدیک تری میان ایران و خلافت بغداد برقرار می گردد، بر خشکی و خسونت و تعصب افزوده می شود و ایرانی ها برای آنکه خود را با خوی تند و کم تمدن مهاجمان تطبیق دهند، شروع می کنند به آنکه استعداد انعطاف و سیاست خود را

هفته‌نامه غیربرخط
اراده ملت

شماره ۳۸
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

نتیجه آن است که روال کارها بر ظاهر جریان یابد و نسبت به باطن همیشه شک موجود باشد؛ ولی چشم به هم گذارده شود. گناه درواقع آن عملی شناخته می‌شود که مردم از آن مطلع گردند؛ اگر بتواند در خفا بماند، دیگر گناه نیست؛ و هنر زندگی کردن آن می‌شود که هرکسی بیاموزد که چگونه ضعف‌های خود را بپوشاند و باطن خود را پنهان نگاه دارد که از قدیم گفته‌اند: “دزد نگرفته پادشاه است”! بدین گونه زندگی می‌تواند به صورت یک صحنهٔ تئاتر درآید که در آن هرکسی هم خودش هست و هم ایفاکنندهٔ نقشی که باید خود را به آن بنمایاند.

بازگردیم به گواهی آثار: پنهان کاری و التباس، به قول مولانا “آب و روغن کردنی” از اجتماع به ادبیات سرایت کرد و خود شیوه‌ای گشت و آن این بود که برای هر کلمه یا اصطلاح، دو یا سه معنی مقصود شود که یکی معنی ظاهرش باشد و دیگری کنایی و از این طریق یک نوع ادبیات رویه و آستر ایجاد گشت که قسمت زبرین بسی پر معناتر، پر غوغاتر و پر حکایت‌تر از قسمت رویی باشد؛ و بیان عرفانی بر این مبنا قرار گرفت و تا بدان جارت که اصطلاحات کفر آلود را در تلویح جوهر دین به کاربرد؛ و این خیلی پر معناست که جای شکافتنش در اینجا نیست. هنگامی که در نزد مدعیان دین، میان حرف و عمل، آن همه فاصله می‌افتد، جواش این می‌شود که ما عارفان، ما طیفیانگران فکری، نیز می‌توانیم میان معنی ظاهر و معنی باطن، همان فاصله را ایجاد کنیم و محدودیت مکانی و زمانی را در هم شکنیم، به قول سنایی:

سخن کز روی دین گویی، چه عبرانی، چه سُرانی
مکان گر بهر حق جویی، چه جابلقا چه جابلسا

رواج استعاره و کنایه در شعر فارسی نه به منظور بد، بلکه به قصد رهایی از گزند بوده است. گریزگاهی بوده است که جسته شده برای باز کردن راهی تا فکر بتواند از خط ترسیم شده از جانب ریاست‌جویان رعنا که دنیا را فراخور مصلحت خود، تنگ شده می‌خواستند، فراتر رود.

به دنبال همهٔ این‌ها عارضهٔ دیگر نیز می‌آید و آن روح شکاک است:

همیشه کاسه‌ای زیر نیم کاسه دیدن، دست خارجی در کار دیدن. هیچ حادثه‌ای نیست که در مملکت اتفاق افتد و تفسیر و تعبیرهایی که دربارهٔ آن می‌شود، صریح و روشن باشد، بدین معنی

که علت و معلول شناخته شده‌ای در کنار هم بنشانند. همواره ریشهٔ ناشناخته‌ای - که احياناً خارجی است - در کار پنداشته می‌شود. این البته یک علتش آن است که خارجی در ایران سابقهٔ ممد مداخله داشته است و به خصوص مادهٔ نفت همواره دسیسه انگیزه بوده است و نیز آنکه دولت‌ها عادت نداشته‌اند که به مردم راست بگویند. با این حال، علت دیگری نیز باید برای آن جست و آن روحیهٔ بدبین و شکاکی است که در طی قرون بر اثر زندگی دوشخصیتی و دواشکوبه‌ای ایجاد گردیده است.

ریای مدرن

پس از آنکه با تمدن غرب آشنایی پیدا شد و مشروطه آمد، ریا میدان تازه برای خودنمایی یافت و آن سنگ اصلاحات و تجدید بر سینه زدن بود. یک طبقه به اصطلاح روشنفکر آشنا به فرنگ که به ادعای خود می‌خواستند شرق را از ظلمت قرون وسطایی بیرون آورند، خود را بر دوش مردم سوار کردند و چنان تسمه‌ای از پشت آنان کشیدند که استبداد قاجار در برابرش رنگ‌پریده بود! دیگر اینجا ملت را از طریق فرنگ مرعوب می‌کردند و مفهومی که برای مردم در ذهن داشتند، همان “عوام کالانعام” بود، در تمام عرض و طول معنایش.

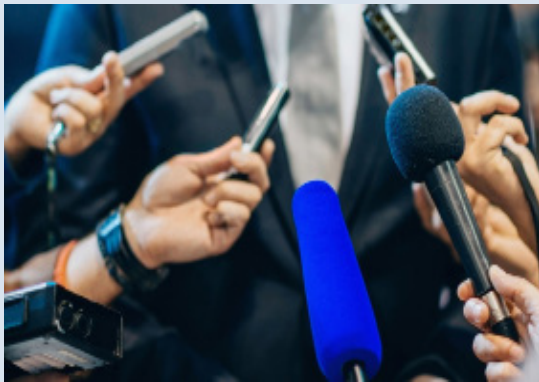
از این تاریخ دیگر ریا سیستماتیک می‌شود، یعنی سازمان می‌یابد و تحت قاعده درمی‌آید. از یک سو دولت مشروطه است و پارلمان و دادگستری و تفکیک قوا و قانون که البته شوخی بزرگی بیش نیست، مانند مانکن‌های پلاستیکی و از سوی دیگر مردمی که از مداخله در سیاست منع شده‌اند و فقط به نام آنان صندوق رأی صادر می‌شود.

چراغ‌ها خاموش بود و آسیاب می‌گشت و فرصت‌طلبان همواره آماده به کار که بی‌درنگ خود را به رنگ خواست قدرت درآورند و خود را عاشق دل‌خستهٔ آنچه از آن بوی زرزور می‌آمد نشان دهند، خواه کفر و خواه ایمان؛ و عجیب این است و تأسف نیز در این که جامعهٔ ایرانی با همهٔ تلاش نتوانسته است خود را از عرضه کرد خدمت به این عدهٔ فرصت‌طلب که در طراری بسیار بالاستعداد هستند، بی‌نیاز کند. به هر طرف که رو کند عده‌ای از اینان او را در میان گرفته‌اند؛ ولی باید پنبه را از گوش خود کشید که تا این زخم تاریخی ایران که ریا باشد علاج نشود، هیچ چیز عمقی تغییر نخواهد کرد و ایران ناگزیر خواهد بود که باز با فرع و شبه زندگی کند.

گفتگو

افشین فرهانچی پزشک همدانی و مؤلف حوزه اخلاق پزشکی:

اخلاق در روزگار کرونا مورد هجوم اقتصاد قرار گرفت

این مصاحبه سال گذشته توسط زلیخا کرمی برای خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) انجام شده و به مناسب برگزاری سی و سومین نمایشگاه کتاب تهران در نشر به اراده ملت باز نشر می گردد.

● فلسفه وجودی اخلاق در پزشکی؟

هر جا رابطه نامتعادل بین فرد با دیگری وجود داشته باشد حضور اخلاقیات الزامی می شود. مثلاً در پزشکی بیمار رابطه متقابل با پزشکان و پرستاران ندارد بلکه کاملاً در موضع ضعف قرار دارد و امکان دارد به دلایل مختلف مورد سوءاستفاده قرار گیرد لذا در پزشکی بسیار مهم است که اصول اخلاقی تعریف شود و همه متولیان سلامت با شیوه های مختلف ملزم به رعایت آن ها شوند.

● ارزیابی شما از وضعیت اخلاق در کشور چیست؟

دو گونه می توان این مسئله را بررسی کرد: یکی اینکه وضعیت فعلی کشور را با گذشته و یکی اینکه با سایر کشورها مقایسه کنیم. در رابطه با حالت اول مطالعات چندی صورت گرفته است و نشان داده شده است که شاخصه ای اخلاقی نسبت به گذشته کمتر رعایت شده است. در مقایسه با شاخصه ای سایر کشورها مطالعات دقیقی صورت نگرفته است ولی مسئله اخلاق پزشکی در کشور های پیشرفته بسیار جدی گرفته می شود و دهها مطلب و مستند در رابطه با آن به وجود آمده است. در تمام مراکز مرتبط با نظام سلامت کمیته های اخلاق حرفه ای به وجود آمده اند و در حال بهبود بخشیدن به وضعیت اخلاق حرفه ای هستند.

● برای ارتقا اخلاق چه باید کرد؟

چند الگوی کلاسیک برای ارتقا وضعیت اخلاق عمومی و اخلاق پزشکی به طور اخص وجود دارد. می توان الگوسازی یا برجسته سازی الگوها را انجام داد. می توان فرایندهای منجر به بد اخلاقی را اصلاح کرد. می توان روش های تنبیهی و تشویقی را به کار بست. می توان روش های نظارتی درونی و بیرونی را فعال کرد و نهایتاً می توان با فرایند شفاف سازی موارد غیر اخلاقی، جامعه را نسبت به پدیده های غیر اخلاقی حساس کرد.

● چگونه اخلاق پزشکی در شرایط بحرانی به جامعه کمک می کند؟

این سؤال بسیار مهم و زیبا است. در شرایط بحرانی فاصله بین خدمت گیرنده و خدمت دهنده بسیار بیشتر از حالت عادی می شود و تعادل بین آن ها به هم می خورد. در این حالت فرد قدرتمندتر و در موقعیت بالاتر می تواند از بحران به وجود آمده برای نفع خود استفاده کند لذا در این موارد اخلاق پزشکی بسیار مهم تر می شود. مثلاً در بحران پیش آمده ناشی از بیماری کووید ۱۹، جامعه بسیار وابسته به خدمات نظام سلامت می شود و کارکنان نظام سلامت می توانند از فرصت موجود در راستای منافع خود و نه منافع بیماران از آن استفاده کنند و بیماران با دانش و آگاهی مختصری که دارند، مجبور هستند تن به فرامین القاشده بدهند مثلاً داروهای بی اثر یا کم اثر را بخورند یا برای دریافت خدمات هزینه چند برابری پرداخت کنند. در این زمان اصول اخلاق پزشکی و متولیان کنترل و نظارت بر آن می توانند تا حدودی مانع از این سوءاستفاده ها شوند.

● رابطه بین سوگند پزشکی و رعایت اخلاق چیست؟

سوگند پزشکان در هنگام فارغ التحصیلی به نوعی قراردادی بین ایشان و جامعه

«افشین فرهانچی» متخصص بیهوشی و از اساتید اخلاق حرفه ای دانشگاه علوم پزشکی ابن سینا همدان و مؤلف چندین اثر در حوزه اخلاق پزشکی، می گوید: اخلاق یکی از فاکتور هایی است که در شرایط بحرانی نظیر آنچه با همه گیری کرونا رخ داده است، به کمک جامعه می آید.

اخلاق در روزگار کرونا مورد هجوم اقتصاد قرار گرفت

به گزارش خبرنگار خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا) در همدان، با همه گیری ویروس کرونا بار دیگر نظر جهانیان به سوی علم پزشکی و جایگاه پزشکان جلب شد؛ پزشکی که نسبت به جامعه خود دغدغه مند و حساس هستند و در جهت پیشبرد و پیشرفت آن، علاوه بر به کار گیری علم و تخصص خود از راه و روش های مختلف بهره می گیرند «افشین فرهانچی» متخصص بیهوشی، این روزها در بیمارستان بعثت همدان که یکی از مراکز بستری بیماران کرونایی است، مشغول به فعالیت است. وی که سال ۱۳۴۹ در همدان به دنیا آمده است، از سال ۱۳۷۹ به عنوان استادیار دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان کار خود را به عنوان هیئت علمی آغاز کرد. فرهانچی از سال ۱۳۸۴ تا سال ۱۳۹۴ جدار فعالیت در حوزه حرفه ای خود - رشته بیهوشی و مراقبت های ویژه - به عنوان مدرس حوزه اخلاق پزشکی و اخلاق حرفه ای در دانشگاه تدریس کرده است و هم اکنون عضو کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه علوم پزشکی همدان و دانشگاه بوعلی سینا است. گرچه فرهانچی فعالانه در حوزه های مختلف سیاسی و اجتماعی حضور داشته و دارد و تألیفات دیگری در این حوزه ها داشته است، اما در این گفت و گو به یکی از حوزه های مورد علاقه وی یعنی «اخلاق» پرداخته ایم که علاوه بر تدریس، سه کتاب نیز درباره آن تألیف و ترجمه کرده است.

● اخلاق از دید شما چه تعریفی دارد؟

از نظر من اخلاق به درستی و نادرستی رفتار های انسان در برابر دیگری می پردازد. حال این دیگری می تواند یک فرد باشد یا جامعه را در بر گیرد؛ لذا اخلاق علم بررسی درستی و غلطی رفتار های ما است.

● تفاوت اخلاق پزشکی با معنای عام اخلاق چیست؟

اخلاق پزشکی به همان مفهوم اخلاق در حوزه متصدیان نظام سلامت و طبابت می پردازد و این موضع را بیان می کند که رفتار های درست در قبال بیماران کدام ها و رفتار های غلط کدام ها هستند. در ضمن علم اخلاق هم حوزه نظری و هم حوزه عملی را در بر می گیرد، در حالی که اخلاق پزشکی فقط در حوزه عملی و کاربردی است.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

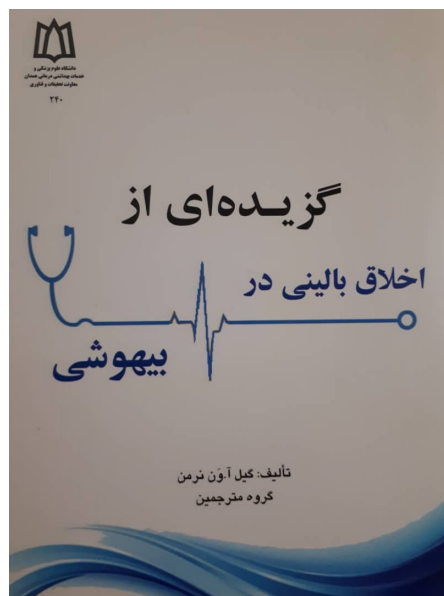
۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

 سازمان اسناد و کتابخانه ملی
 جمهوری اسلامی ایران
 ۲۱۵

ملاحظات اخلاقی در مراقبت از
 بیمار مبتلا به سرطان

تألیف و ویرایش :
 پیتر الجولوس، استیون تی روزن، ووبرت اج لوری

ترجمه :
 گروه مترجمین

در رابطه با مقالات پیش از چهل مقاله من و ایشان در طول دوره کاری خویش

زهره رحیمی فعال مدنی و کنشگر حزبی:

عمل سیاسی خود را در تشکیلات مجهز به دانش و تئوری و تجارب روز کنیم

من از سوی بسیاری از کتابخوان های حرفه ای و اهالی محترم قلم و نگارش مورد نقد یا دستکم پرسش جدی باشد.

● باتوجه به پاسخی که به پرسش قبلی من دادید، اگر اجازه بدید شفاف تر و بیشتر صحبت کنیم. با شناختی که دارم ارائه کار یا اثر یا خدمتی با کیفیت، یکی از دغدغه های عمومی شما در جامعه است. آیا این دغدغه شما باتوجه به کم تجربگی تان در حوزه ترجمه و تألیف، به گونه ای نقض نمی شود؟

از شما چه پنهان بسیار دوست داشتم که این پرسش را مطرح کنید. چون مایل بودم پیرامون آن به مخاطبان گرامی توضیحاتی بدهم. فقط یک نکته اینجاست و می آید و آن هم این که در پاسخ به این پرسش من باید نه تنها از دریچه مترجم یا نویسنده یک کتاب، بلکه از زاویه نقشی که در حزب دارم و جایگاه یک کنشگر که در آن ایستاده ام نیز، به موضوع نگاه کنم.

● بسیار عالی در خدمت و کنجکاو.

دوست گرامی حقیقت این است که فعالین مدنی که در حوزه عمل، میدان، ارتباط و تعامل با بدنه اجتماعی و یا روی مسئله و موضوعی عینی کار می کنند. به شدت نیاز به خوراک های فکری، توصیفی، آسیب شناسانه، تحلیلی، راهبردی و انتقادی دارند. آشنایی، درک و بهره گیری از این محتوای نظری و علمی تجربه شده، لازمه کامیابی در هر کار عملی است. ما حتی در نهادهای خرد با دامنه فعالیت محدود نیز، برای اینکه میزان اشتباهات، هزینه ها و خطاها را تا حد ممکن کاهش دهیم و شانس پیروزی و دستاوردهای سازنده را بالا ببریم، نیازمندیم که مبتنی بر نظریات علمی و آزمون شده پیش برویم. در بسیاری از حوزه ها، این محتوای نظری به پارسای در دسترس ما هست و ما خوشبختانه در خیلی از محورها و گستره ها، از نظرات کارشناسان یا تجربه جوامع پیروز بر خوردار هستیم؛ اما در بسیاری از حوزه ها به شدت از فقر تئوری رنج می بریم. شاید یکی از دلایل ناکامی، محرومیت یا ضعف هایی هم که در این حوزه ها، شاهد آن هستیم به همین فقر تئوریک مرتبط باشد. (منظورم فقر در متون ترجمه شده و متون بومی است). به طور مثال در سپهر حزب، ما از این بی مایی که در آسیب هستیم، من قصد ندارم در این گفتگو وارد موشکافی و ذکر علت های این نداری بشوم؛ اما این نداری و این فقدان، جدی و تأثیر گذار است. روش های کار مدنی تشکیلاتی، نوع مواجهه با تعارضات در درون و برون تشکیلات، مدیریت چالش ها و ارتقای سطح مجموعه داوطلب، همه از جمله موضوعاتی هستند که ما متون پارسای کاربردی که متناسب اقتضات و شرایط جامعه خودمان باشد، در باره اش نداریم. در عین حال مدام با این نیازها درگیریم و برای رفع مسائل و مشکلاتی که در فرایندهای کنشگری مدنی رخ می دهد نیاز به پشتوانه تئوریک داریم. این نیازهای جدی و مستمر، هر کنشگری را بر آن می دارد که به دنبال تهیه محتوای مورد نیاز خود برود. دقیقاً اینجاست که مثلاً برخی کنشگران سیاسی حاضر می شوند از شاخصه ای کیفی استاندارد اندکی کوتاه بیایند، به بهای اینکه خوراک تئوریک برای مسیر کنشگری خویش فراهم کنند. در این نقطه ما ناگزیر از رعایت دقیق اصول، قواعد و تشریفات لازم و محترم در فن یا فرم ترجمه و تألیف چشم می پوشیم، با این مقصود که عمل سیاسی خود را در تشکیلات مجهز به دانش و تئوری و تجارب روز کنیم.

● آیا در مورد سری کتاب های خوانشی نو بر مردم سالاری اجتماعی همین نیاز سایه انداخته بوده است؟

بله دقیقاً. البته مادر مقدمه و پیشگفتارهای این سری از کتاب ها هم به این نکته اشاره کردیم. جامعه ما به شدت از برداشت های آشفته و متناقض و گاه غلط در خصوص شناخت "سوسیال دموکراسی" در رنج است. این شناخت های نادرست و غیر دقیق، مردم را حتی به واکنش های اجتنابی و قهری نسبت به این رویکرد هم

زهره رحیمی فعال مدنی و کنشگر حزبی، که در آغاز بکار واحد انتشارات حزب اراده ملت ایران همکاری های موثری با این مجموعه داشته است باتاکید بر اینکه یکی از ضرورت های تحریر، نهادینه شدن احزابی است که دیدگاه ها و مواضع خود را برای جامعه شفاف کرده باشند در خصوص همکاری خود با این واحد نکاتی را بیان می کنند.

● نوع همکاری شما با انتشارات حزب اراده ملت ایران در چه قالبی هست؟

من عضو رسمی حزب اراده ملت ایران هستم وقتی تمایل خودم را در خصوص همکاری با واحد انتشارات، به این مجموعه اعلام کردم، با استقبال واحد انتشارات توانستم در زمینه هایی از جمله ارائه پیشنهاد های موضوعی، جستجوی کتاب مناسب برای ترجمه، همین طور تألیف، گردآوری، ترجمه و ویراستاری با این مجموعه همکاری هایی داشته باشم.

● تا آنجا که اطلاع دارم در سوابق تحصیلی و حرفه ای شما کار ترجمه نبوده، چطور وارد این حوزه شدید و آیا فقدان تخصص یا تجربه در این زمینه، چالشی ایجاد نمی کند؟

من نخستین کار ترجمه را در حوزه پزشکی و حدوداً در سال ۱۳۸۹ با سفری از تهران شروع کردم و بعد از آن در حوزه اخلاق حرفه ای برای دانشگاه علوم پزشکی همدان و بعد در حوزه سیاست هم پیشینه ای از کار ترجمه برای خودم فراهم کردم. دقیقاً اشاره شما به چالش درست است. بنده نه رشته تحصیلی و نه تخصص مرتبط با ترجمه و نویسندگی دارم. به همین خاطر نیز زمان به مراتب بیشتری برای این امور صرف می کنم تا کارم را ارائه کنم و حتماً کیفیت نازل تری از اثر را به جامعه ارائه خواهم کرد. از این روست که با احتمال بسیار بالاتری، ترجمه ها یا حتی تألیفات من می تواند در گیر کاستی ها و اشتباهات ریز و درشتی باشد و همین طور این رفتار

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

است که به قدر کفایت در ساده نویسی چیره دست نیستیم و گاهی مخاطب برای درک منظور من، به باز خوانی جملاتم وادار می شود.

• **در آخرین پرسش، اگر ممکن است احساس خودتان را هم از این تجارب بیان کنید.**

به روی چشم.

لذت عمیق و بی کرائی از آموختن، بالندگی عمیق و نافذی که شاید به بهانه سهم آدم در فرایند آگاهی آفرینی رخ می دهد. بالندگی عمیق و نافذی که شاید به بهانه سهم آدم در فرایند آگاهی آفرینی رخ می دهد.

یک احساس شاید کمتر اشاره شده هم اینکه، در دنیایی که دیدن و شنیدن و خواندن تلخی ها، رنج ها، اندوه ها، ناکارآمدی ها و بدکرداری ها مرز روز را هم در نور دیده و به ساعت رسیده است، غرق شدن در سپهر ترجمه و نگارندگی، تورا به دنیایی می برد که گویی هیچ خبری از این زشتی ها نیست و تو برای ساعتی از ساحت واقعیت کنده شدی و به یک سرزمین رؤیایی پیوستی. با زیبایی هایش شاد و با آموزه هایش سرشار می شوی.

خیال و امید این که شاید طلب کننده ای، حتی بخش کوچکی از آن را در عمل بکار گیرد، می تواند احساس آفرینندگی به آدم اعطا کند.

و در نهایت بر جا گذاشتن ردی ماندگار از خودت، در میان انبوهی از میراث های معنایی و فرهنگی بشر، خودش می تواند دلیلی برای زندگی ببخشد.

می کشاند از آنجا که حزب اراده ملت ایران، خود را یک مجموعه سوسیال دموکرات معرفی کرده است. ضرورت دارد که در همان ابتدا برای مخاطب خود روشن کند که آنچه ما از سوسیال دموکراسی آماج می کنیم، دقیقا به چه مفهومی اشاره دارد. انگیزه ما از ترجمه این سری از کتاب ها هم همین بوده است؛ یعنی آشنایی خوانندگان و علاقه مندان با رویکرد سوسیال دموکراسی که تشکیلات اراده ملت آن را جوشادش اهداف خود پیش گرفته است.

• **آیا با چالش خاصی در مسیر ترجمه یا تألیفات برخورد کردید که مایل باشید آن را مطرح کنید؟**

بله، یک چالش را در فرایند ویراستاری بسیار تجربه کردم که شاید خالی از لطف نباشد. اینکه به دلیل کم تجربه گی ام، نمی توانستم مرز ویراستاری را از ترجمه مجدد متمایز کنم؛ یعنی در خیلی موارد احساس می کردم که ویراستاری یک متن ترجمه شده، نیاز به دست کاری هایی دارد که در صورت انجام آن، سبک مترجم دستخوش تعرض و تغییر قرار می گیرد. آنجا بود که نمی توانستم دقیق تصمیم بگیرم آیا برای تسهیل کار خواننده، به ترجمه دست ببرم و سبک مترجم را مخدوش کنم یا حرمت سبک مترجم را اولویت قرار دهم و به قیمت کمی سخت خوان شدن متن، سبک ایشان را کماکان حفظ کنم؟

• **کنجکاوشدم بدانم که کدام را انتخاب کردید؟**

من هر جا احساس می کردم که ترجمه، حتی نازیبا و ناروان است اما انتقال مفهوم به مخاطب را تهدید نمی کند، گزینۀ حفظ سبک مترجم را بر می گزیدم. مگر اینکه فکر می کردم، این ترجمه ممکن است موجب برداشتی اشتباه از متن بشود یا کلاً مفهوم را منتقل نمی کند. البته من خودم هم یک ضعف دارم و این

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

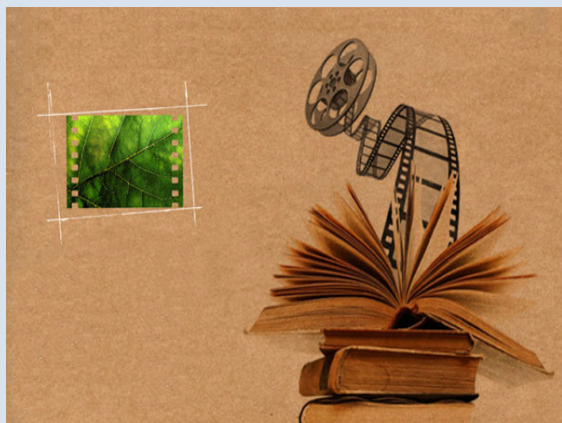
شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

معرفی و پیشنهاد

کلاوس

چرا دشمنی می‌ورزیم؟

کلاوس یک فیلم انیمیشن کمدی انگلیسی اسپانیایی با موضوع کریسمس به کارگردانی سر جیو پابلوس است. انیمیشن «کلاوس» داستان یک پستچی تنبل و خودخواه است..

او برای انجام مأموریت پستی اش به شهر دور افتاده‌ای تبعید شده که مردمش همیشه باهم می‌جنگند و هرگز نامه‌ای برای هم پست نمی‌کنند. جسپر که باید حداقل ۶۰۰ هزار نامه را پست کند تا مأموریت محول شده از سمت پدرش به خودش را به اتمام برساند، در جایی گیر می‌افتد که هیچ کس تا حالا نامه ننوشته و اصلاً کسی سواد نوشتن ندارد که بخواهد نامه‌نگاری کند. معلمی هم که از سمت وزارت آموزش پرورش به این سرزمین فرستاده شده (چند سال قبل از جسپر) از سرنامیدی یک ماهی‌فروشی باز کرده و می‌خواهد پول‌هایش را جمع کند و بزند به چاک. در این میان جسپر باید فکری کند تا بتواند نامه‌نگاری را در بین بچه‌ها رواج بدهد و آشنایی او با یک نجار پیر که اسباب‌بازی درست می‌کند ولی برای ساخته‌هایش هیچ مخاطبی ندارد؛ جرقه‌ای در ذهنش ایجاد می‌کند...

انیمیشن «کلاوس»، سرگذشتی تخیلی از بابانوئل و ماجرای هدیه‌های کریسمس را نمایش می‌دهد که طی داستان، محبت و فداکاری جایگزین دشمنی و خودخواهی می‌شود. مردم «اسمیرنبرگ» در صحنه‌هایی به طرف هم حمله می‌کنند و دائماً در حال آزار دادن یکدیگر هستند ولی درست در جایی که همه چیز حتی روابط بین مردم در حد نزدیک‌ترین نقطه به انجماد کامل قرار دارد، طی اتفاقاتی، یاد می‌گیرند به هم محبت کنند و از مهربان بودن لذت ببرند

واما؛

مادین این انیمیشن را حتی اگر آن را قبلاً دیده باشید به شما توصیه

می‌کنیم چرا که تنها راه سعادت در دنیای پر آشوب کنونی گفتگو و تعامل با یکدیگر است و این فیلم با طنزی ظریف و گزنده این مفاهیم را به ما یادآور می‌شود.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

نگاهی پژوهش محورانه به نمایشگاه کتاب تهران

پژوهش بخش مهمی از ساختار علمی و عملیاتی در دنیای امروز است و قاعدتاً در تمام بخش های مختلف یک جامعه باید قبل از هر اقدامی با انجام پژوهش هایی ابعاد، اثرات و تبعات آن پدیدۀ یا تصمیم مشخص گردد. در این شماره نشریه نگاهی انداخته ایم به دو پژوهش در مورد نمایشگاه بین المللی کتاب تهران.

پژوهش دوم: ویژگی های ساختاری و محتوایی صفحه خانگی وبسایت نمایشگاه بین المللی کتاب تهران در قیاس با فرانکفورت مجله مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات - شماره ۲ تابستان ۱۳۹۵ نویسنده: هارستمی جمیل

صفحه خانگی وبسایت نمایشگاه بین المللی کتاب تهران در قیاس با فرانکفورت از نظر ویژگی های ساختاری، محتوایی و مجموعه ویژگی های کاربردی به پایین تر است. بر این اساس و با توجه به نتایج پژوهش، پیشنهاد می شود ویژگی های ساختاری و محتوایی صفحه خانگی وبسایت نمایشگاه بین المللی کتاب تهران ارتقا یابد. این مقاله در راستای تقویت کیفیت سایت نمایشگاه تهران توصیه های زیر را داشته است: ارائه نقشه سایت در جهت دسترسی راحت تر و سریع تر کاربران به محتوای وبسایت و در نهایت، اتلاف وقت کمتر از سوی آنان

و جود پیوند به صفحه های اجتماعی و صفحه خانگی نمایشگاه در جهت اشتراک گذاری اطلاعات و نیز صرفه جویی در زمان کاربران؛ درج قسمت "پرسش های متداول" و "از ما بپرسید" در راستای شناخت و آگاهی هر چه بیشتر کاربران از زمان و نحوه برگزاری نمایشگاه؛ امکان نظرسنجی و ارائه آمار بازدید کنندگان سایت در راستای تعامل هر چه بیشتر کاربران و مدیران سایت و ارائه نقطه نظرات و پیشنهاد های و نیز یادآوری نقاط قوت و ضعف نمایشگاه به مسئولان ذی ربط است.

روزآمد سازی مرتب و دور های وبسایت و در نتیجه افزایش اعتماد و اطمینان بازدید کنندگان سایت از اطلاعات ارائه شده و بهنگام بودن آن؛ وجود گروه بحث بر خط در راستای تعامل هر چه بیشتر کاربران با یکدیگر و استفاده از اطلاعات و تجارب همدیگر در بازدید از نمایشگاه؛ جذابیت تصاویر و تبلیغات وبسایت نمایشگاه برای جذب مخاطبان و تشویق آنان به بازدید حضوری از نمایشگاه؛

ارائه فهرست منابع الکترونیکی، فهرست موضوعی و راهنمای جستجوی منابع معرفی بر نامه های آینده و بخش های مختلف نمایشگاه در جهت آشنایی هر چه بیشتر کاربران با خدمات نمایشگاه و در نهایت، استفاده از این خدمات؛ معرفی خدمات به گروه های خاص از جمله معلولان و نابینایان در راستای عملی کردن شعار معروف "هر خواننده ای کتابش"؛ ارائه تازه های کتاب نمایشگاه برای آن دسته از افرادی که مشتاقانه منتظر ارائه کتاب های جدید در نمایشگاه هستند.

پژوهش اول: نقش رویدادهای فرهنگی (مورد مطالعاتی: نمایشگاه بین المللی کتاب تهران) در اقتصاد گردشگری شهری

مجله بر نامه ریزی و توسعه گردشگری - شماره ۷ زمستان ۱۳۹۲ نویسندگان: محمدرضا رضوانی؛ صدراله طیبی؛ حسین حاتمی نژاد؛ گردشگری شهری به عنوان یکی از عوامل مهم توسعه اقتصادی و فرهنگی شهرها محسوب می شود. نمایشگاه بین المللی کتاب تهران به عنوان یکی از معتبر ترین نمایشگاه های فرهنگی در تقویم نمایشگاه های جهان ثبت شده است. بر این اساس، هدف این تحقیق شناخت اثرات اقتصادی نمایشگاه بین المللی کتاب تهران است. مقاله حاضر با این هدف به بررسی این سؤالات پرداخته است: که نقش اقتصادی و اجتماعی نمایشگاه بین المللی کتاب تهران در حوزه گردشگری شهری و اثرات آن بر سایر خدمات شهری چیست؟ هزینه های گردشگری بازدید کنندگان اعم از زمان و مکان اقامت، خرید، حمل و نقل و غیره به چه صورت است؟ و ضریب تکاثری حاصل از گردشگری در شهر تهران به ویژه در بخش اقامت (هتل) نسبت به دیگر شهرهای توریستی جهان در چه سطحی هست؟ بر اساس یافته ها، میتوان گفت نمایشگاه کتاب به عنوان یک فرصت گردشگری، نقش مهمی در جذب گردشگر، توسعه گردشگری و اقتصاد شهر دارد. از مهم ترین تأثیرات اقتصادی این رویداد فرهنگی، اشتغال زایی و درآمدزایی برای شهروندان شاغل در بخش خدمات است. به طور کلی می توان گفت نمایشگاه بین المللی کتاب تهران نقش یک فرصت گردشگری شهری را ایفا می کند و تأثیراتی را در حوزه اشتغال، درآمد، ارزآوری، پویایی جریانه های مولد اقتصادی، سرمایه گذاری و فعال کردن جریانه های مولد اقتصادی و تقویت فرهنگ اعمال میکند.

هفته نامه غیر بر خط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

استاد مسلم بهادری

معلمی دانشگاه یک افتخار است و پزشک بودن یک خدمت

اردیبهشت ماه امسال دکتر مسلم بهادری استاد ممتاز آسیب شناسی (پاتولوژی) دانشگاه علوم پزشکی تهران در سن ۹۷ سالگی در گذشت. ایشان متولد تنکابن بودند و عمر خود را وقف توسعه علوم پایه و بالینی پزشکی در ایران و نیز توسعه زبان علمی فارسی کرد. ایشان مسئولیت های متعددی را در طول زندگانی خویش داشتند که آخرین آن ریاست بخش علوم پایه پزشکی در فرهنگستان علوم پزشکی ایران بود. وی در دوران جوانی در فعالیت های سیاسی نیز حضور فعالی داشتند که به بخشی از آن ها (از زبان خودشان) که در مراسم شب دکتر مسلم بهادری که از سوی مجله بخارا، انتشارات گاندی و نشر میرماه در اسفندماه ۱۳۹۵ برگزار شده بود، بیان شد، اشاره می کنیم:

اشغال ایران توسط متفقین و دخالت های روسیه در امور ایران و فعالیت های حزب توده در کشور و اغتشاش ناامنی و فساد، اکثر جوانان را در این زمان به صحنه مبارزات سیاسی کشاند و من هم از این قافله عقب نماندم و به همراه دانش آموزان ملی مدارس در مبارزات سیاسی به خصوص علیه اشغالگران و حزب توده نماینده آن ها شیدا وارد صحنه مبارزه شدم به طوری که از سال ۲۳ و در دوره دوم دبیرستان و سال های پزشکی از عناصر مؤثر مبارزات دانشجویی ملی شدم. در مبارزه جبهه ملی به رهبری دکتر مصدق و آیت الله کاشانی برای ملی شدن صنعت نفت از رهبران دانشجویی مبارزات بودم. فرصت مناسبی بود که از مصاحبت و دروس مرحوم خلیل ملکی بهره مند شوم و در شاخه نیروی سوم با ایشان همکاری نزدیک داشته باشم. همکاری با دانش آموزان در خدمت جبهه ملی و حزب زحمتکشان از یک طرف برای ملی کردن صنعت نفت و از طرف دیگر مبارزه با عناصر حزب توده و شاخه های جدایی طلب آن و انتشار روزنامه دانشجویان و دانش آموزان و نهایتاً مبارزه با عناصر ارتجاعی یک زندگی دانش آموزی - سیاسی پرمشغله و پربار داشتم. در سال ۱۳۳۷ در کنکور دانشکده پزشکی، دندان پزشکی و داروسازی دانشگاه تهران شرکت کردم و از میان چهار هزار نفر داوطلب نفر بیستم شدم. مطابق مقررات توانستم در رشته پزشکی ثبت نام کنم و البته دنباله فعالیت های سیاسی را در دانشکده نیز ادامه

دادم خصوصاً پس از ترور نافر جام شاه در ۱۳۳۷ و اختناق شدید، در این زمان دو گروه قوی سیاسی دانشجویی در دانشگاه حکم فرما بود گروه توده ای ها و گروه ملیون و عده ای هم بی طرف بودند در دانشکده پزشکی بخصوص در کلاس ما رهبری توده ای ها با خانانان رسولی و ملیون با من بود و هر دو گروه روزنامه دانشجویی داشتیم. و دائماً چه در کلاس و چه در محوطه دانشگاه و در خیابان های اطراف باهم بگومگو و اکثراً برخورد فیزیکی داشتیم در تابستان سال پنجم یعنی سال ۱۳۳۲ کودتا علیه دکتر مصدق انجام گرفت من همراه عده ای دستگیر و زندانی شدم و البته نتوانستم در کنکور انترنی شرکت کنم ولی استادان دکتر قریب پروفیسور شمس پروفیسور عدل و دکتر صادق عزیزی هریک به مدت سه ماه مرا به عنوان انترن پذیرفتند. سال ۱۳۳۳ دانشکده پزشکی را به پایان رساندم و برای خدمت به درمانگاه کاخک واقع در گناباد رفتم. دو چیز من را همیشه خوشحال می کند یکی اینکه نمونه ای از مریض بگیرم و بدخیم نباشد و دیگری شاگرد هایم هستند که من را خوشحال می کنند و افتخار من هستند.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

پایان لیگ برتر فوتبال ایران

۸ خرداد پایان رسمی لیگ برتر فوتبال مردان ایران است. لیگ برتر فوتبال ایران یا لیگ خلیج فارس مسابقات لیگ حرفه‌ای و بالاترین سطح مسابقات باشگاهی لیگ فوتبال ایران است که پس از لیگ آزادگان آغاز به کار کرد. اکنون این مسابقات به صورت می شود. نخستین فصل این لیگ ۱۶ تیمی در تاریخ ۱۱ آبان ۱۳۸۰ با حضور ۱۴ تیم به طور رسمی آغاز شد. در این لیگ طی ۲۰ دوره برگزاری، تیم‌های پرسپولیس (هفت بار)، سپاهان (پنج بار)، استقلال (سه بار)، فولاد خوزستان (دو بار) و پاس تهران، سایپا و استقلال خوزستان هر کدام یک بار به مقام قهرمانی رسیده‌اند. این لیگ در بین ۵۰ لیگ برتر جهان قرار دارد و جزو ۵ لیگ برتر آسیا است. در این دوره لیگ سه تیم استقلال، پرسپولیس و سپاهان در صدر جدول قرار دارند. در کنار این لیگ، لیگ فوتبال زنان ایران نیز وجود دارد. نخستین تلاش‌ها برای برگزاری یک لیگ سراسری فوتبال پیش از انقلاب انجام شد و پس از انقلاب نیز پیگیری شد. این تلاش‌ها سرانجام در دهه ۱۳۸۰ به صورت جدی تری پیگیری شد و لیگ کوثر فوتبال زنان ایران در سال ۱۳۸۶ با شرکت ۶ تیم آغاز شد (در حال حاضر این لیگ ۱۲ تیمی است) و تا کنون ۱۴ دوره از آن برگزار شده است. پرافتخارترین تیم لیگ فوتبال زنان ایران، باشگاه فوتبال زنان خاتون بم با ۷ قهرمانی است.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

نیم نگاهی به مشکلات متصدی سرویس‌های بهداشتی بین راه

- فضای کاری آلوده و کثیف
- عدم رعایت نکات بهداشتی و نظافتی توسط مراجعین
- عدم توجه مراجعین در استفاده درست و مناسب از امکانات و اقلام سرویس‌ها
- برخوردهای غیرمحترمانه مراجعین و نادیده گرفتن حضور متصدی
- شنیدن مکرر برخی از شکایات که در حوزه اختیار و توان او نیست
- دوری محل کار از شهر و جامعه
- نداشتن فضای مناسب برای استراحت و غذا خوردن
- لباس کار، در معرض آلودگی مداوم
- ارتباط همیشگی با آدم‌های گذری که خود را نسبت به برخوردهای کوتاه و گذرا مسئول نمی‌دانند
- محیط کاری ناخوشایند
- درآمد و شرایط مالی نامطلوب

مشاغل دور از نظر

تهیه شده توسط کمیته آموزش و توانمندسازی حزب اراده ملت ایران

اخبار حزبی

نهادهای اجرائی حزب گزارش کار دادند

هفته گذشته دومین جلسه شورای مرکزی حزب با ریاست احمد حکیمی پور برگزار شد و طبق دستور جلسه اعلامی، نهادهای اجرائی حزب گزارش عملکرد سال قبل خود را ارائه دادند. در این میان مسعود خادمی (مسئول هیات انضباطی)، زهره رحیمی (مسئول کمیته توانمندسازی و آموزش)، کوروش الماسی (مسئول کار گروه منافع ملی)، علی هادیان (دبیر واحد حوزه‌ها) و افشین فرهانچی (مسئول هیات اجرائی) گزارش‌ها خود را ارائه دادند. گزارش سه واحد دفتر حقوقی، کمیته زنان و کمیته جوانان به جلسه بعد موکول گردید. هیات بازرسی حزب نیز به عنوان رکن نظارتی حزب در همین جلسه گزارشی از فرایندها و اقدامات خود را ارائه دادند.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

انتشارات حزب اراده ملت ایران در نمایشگاه بین‌المللی تهران حضور یافت

سی و سومین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در دهه آخر اردیبهشت‌ماه برگزار شد و انتشارات حزب اراده ملت در آن با ۱۴ عنوان کتاب و غرفه‌ای کوچک حضور یافت. این اولین حضور فیزیکی انتشارات حزب در یک نمایشگاه کتاب است. قبل از این دو مرتبه انتشارات حزب در نمایشگاه‌های مجازی آذربایجان غربی و تهران حضور یافته بود.

MIZAN Amir Abbas Chasemi

حکمرانی حزبی مفقود چرخه سیاست در ایران

جلسه دفتر سیاسی حزب با مدیریت شمس افزازی زاده برگزار شد. در این جلسه دو موضوع در دستور کار قرار داشت. ابتدا با پیش درآمدی که توسط افزازی زاده در مورد لزوم و ضرورت حکمرانی حزبی ارائه گردید اعضا وارد بحث و گفتگو در مورد این موضوع و موانع موجود در مقابل شکل گیری یک نظام حزبی در ایران خصوصا در قیاس با کشورهای نظیر ترکیه و پاکستان در همسایگی ایران شدند. در بخش دوم با پیش درآمدی که توسط احمد حکیمی پور ارائه گردید اعضا در مورد بیانیه تحلیلی حزب در دو محور کاهش همبستگی اجتماعی و تبعات ناشی از آن و بحث فشار بر اقلیت مزدبگیر و منابع طبیعی در شرایط کنونی به بحث پرداختند.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

حضور دبیر کل حزب اراده ملت ایران در غرفه انتشارات

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

طبق برنامه ریزی صورت گرفته شده روز ۲۹ اردیبهشت ساعت ۱۷ احمد حکیمی پور در غرفه انتشارات حزب اراده ملت ایران شبستان راهروی ۱۳ غرف ۱۲ حضور خواهند داشت
از ایشان تا کنون ۲ کتاب **گفتمان و اندیشه های سیاسی سید قطب** توسط انتشارات حزب اراده ملت ایران منتشر شده است.

انتشارات حزب اراده ملت ایران

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۳۸

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۱

سیاست به زبان خودمانی

(جریان های سیاسی ایران)

معمولاً افراد غیرسیاسی، اطلاعات و شناخت دقیقی از دسته بندی های رایج در سیاست و متصدیان سیاسی ندارند. مثلاً بسیاری از مردم گمان می کنند که اصلاح طلبان و اصولگرایان، در واقع دو حزب در کشور هستند. در حالی که این ها دو جریان سیاسی محسوب می شوند و تعداد زیادی حزب در هر کدام از این جریان ها مشغول فعالیت هستند.

در نظام جمهوری اسلامی ایران، سه جریان سیاسی به رسمیت شناخته شده است. اصلاح طلبی، اصولگرایی و معتدلین و مستقلین، این سه جریان را شامل می شوند. بیش از صد حزب در کشور دارای مجوز فعالیت هستند که هر کدام زیر مجموعه یکی از این جریانات مشغول اند. برای برخورداری از اجازه فعالیت، هر کدام از احزاب باید موازین و قواعدی را رعایت کنند که در صورت نقض آن ها، مجوز فعالیت ایشان معلق یا لغو می گردد.

غیر از این سه جریان، می توان به جریانات دیگری هم اشاره کرد که حکومت کنونی ایران، به دلایل مختلفی اجازه فعالیت رسمی به آن ها نداده است. مجموعه های اپوزسیون، تحول خواه و قائلین به مبارزات مدنی از جمله این موارد هستند.

شهروندان می توانند، جریانات سیاسی را از طریق الگوها و متغیرهای مختلفی از هم تمیز دهند. شاید یکی از ساده ترین تقسیم بندی ها، در شرایط موجود در ایران، در نظر گرفتن شاخصه ای چهارگانه باشد. اینکه یک جریان سیاسی یا یک تشکیلات سیاسی از منظر؛ رابطه دین و حکمرانی / الگوهای اقتصادی مورد توصیه / سیاست مردم سالار یا غیردموکراتیک / و در نهایت رویکرد حفاظت از ساختار موجود یا نگاه تحول خواهانه به ساختار حاکم، قابل تقسیم بندی باشد. برخلاف اینکه در کشور ما، حرکت های جریانی و جبهه های رایج است و مردم نیز به جای شناخت احزاب، جریان های سیاسی را می شناسند. این احزاب و تحزب است که لازمه مسیر توسعه سیاسی کشور است. شهروندان نیز برای سنجش احزاب از منظر چهار شاخص بالا، هیچ راهی جز برقراری ارتباط و مطالعه احزاب و رصد گفتار و کردار دقیق آن ها در طی زمان ندارند.

سازمان آگهی

تبلیغات برای شما رایگان است

برای درج تبلیغات خویش، پوستر طراحی شده را
به آدرس Hgolami1367@gmail.com ایمیل

و یا

به شماره ۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵ واتساپ نمائید.

انتشارات خزه ارائه میکند

تهران، خیابان ولیعصر، انتهای پارک ساعی، کوچه شهید امینی، پلاک ۲، واحد ۷

تلفن: ۰۲۱۸۸۶۵۱۲۱۹۰

همراه: ۰۹۱۹۹۰۷۰۳۳۷

وعده دیدار ما در سی و سومین
نمایشگاه بین المللی کتاب
راهروی ۱۳ غرفه ۹

خاطرات سیاسی

www.khsmag.ir

بازرگانی مددی

بخش پروفیل و یراق آلات

ملزومات شیشه دو جداره

چسب و گالوانیزه

ملزومات توری

انواع دکوراتیو

تلفن : ۰۹۱۲۰۴۴۶۱۸۲ اینانلو

آدرس : قزوین مجتمع تجاری نیایش رو به روی بیمارستان پاستور

نرم افزار های جامع و یکپارچه اداری - مالی

نرم افزار پیشرفته
زوبین

تعداد کاربر نامحدود

بدون محدودیت در تعداد کاربر عدم افت سرعت در استفاده همزمان کاربران

کاملاً تحت وب

سازگار با تمامی سیستم عامل ها و مرورگر ها بدون محدودیت دسترسی مکانی قابلیت استفاده در تلفن همراه و تبلت

امنیت فوق العاده

برنامه نویسی شده توسط زبان جاوا تعیین دسترسی برای تمامی کاربران

پایه سازی بر اساس نیاز کاربران

ابتاد گردش کاری های مرتبط با هر سازمان امکان گزارش گیری مرتبط با هر قسمت سازمان بومی سازی تمامی قسمت ها بر اساس سازمان

zoubin.ir

تلفکس: ۸۸۳۱۰۵۶۹، ۴-۸۸۳۱۰۳۴۳

info@zoubin.ir

دفتر مرکزی، تهران، کریمخان، خیابان خرمند جنوبی، پلاک ۳۵، طبقه ۴، واحد ۱۲

چتر دانش و کالت ۱۴۰۱

سال ۹۹

با کوله باری از تجربه

سال ۹۸

سال ۹۷

سال ۹۶

آدرس: بروجرد، خیابان مدرس، روبروی آموزش و پرورش
تلفن: ۰۶۶-۰۲۵۰۲۹۶۱
همراه: ۰۹۱۶۸۴۶۵۴۷۹ @ chatre _ borojerd

آدرس: خرم آباد، خیابان انقلاب، سه راه مطهری، کوچه صاحب الزمان
آموزشگاه شکوه - دفتر چتر دانش
همراه: ۰۹۱۶۸۴۶۵۴۷۹ @ chatre _ Lorestan

آزمون آزمایشی
بسته آموزشی
کلاس های حضوری
مشاوره تخصصی

بصورت نقد و اقساط
با تخفیف های ویژه

فروشگاه و نمایشگاه نوین چوب

معصومی

پختی MDF, AGT های گلاس، پلی گلاس، کینگ گلاس، تنوپان، صفحه و سه میل ...

طراحی و ساخت انواع کابینت و پارتیشن و ...

۰۸۱۳۳۲۶۷۷۰۰۶

۰۹۱۸۱۱۰۰۰۱۲، ۰۹۳۹۶۳۹۸۶۸۰

همدان: میدان امام حسین، بلوار القدير، بعد از کوچه خير خواه

فرش‌رند

به زودی آموزش مجازی

آموزش بافت فرش و تابلو فرش

انجام کلیه خدمات :

نخ و نقشه

چله کشی

پرداخت

دار

و...

۰۹۱۸۳۱۴۹۵۳۲

۰۹۳۹۳۹۷۷۲۸۰

@FARSH.PARAND.1400

اُپال سان

بورس فروش ، طراحی و ساخت انواع طلا و جواهر

OPAL

Sun Opal Jewelry

- 📍 همدان، مظفریه، گالری طلا، طبقه همکف، واحد ۲۹
- ☎ تلفن: ۳۲۵۳۰۸۲۷
- ☎ امانی ۰۹۱۸۸۱۹۹۹۱۸
- ☎ تمییری ۰۹۱۳۲۷۹۳۷۹۸
- 📱 opal_gold_hmd

تہیہ بلیط ہواپیما

(داخلی و خارجی)

و چارٹر و لیست

انتظار

۰۹۳۳۷۹۲۹۱۹۳ اکبری

عمارت سنتی ویتراي

02433363858

ساعاتی خوش در کافي شاپ عمارت سنتی ویتراي

زنجان، سبزه میدان، کوچه سيد فتح اله پلاک ۸

گروه بازرگانی ایرانیان

 @hamedanyadaktrust

09182111962

09182111963

کاظم پور

فروشگاه ایرانیان مجری طرح بزرگ ایران ۱۸ باهدف حذف واسطه در زمینه
عرضه قطعات خودرو در خدمت شما عزیزان میباشد

سپهر بلای زندگی شما
برای همه مردم ایران

نماینده بام زر

کد: ۳۲۷۵

♦ بیمه اتومبیل (ثالث و بدنه) ♦ بیمه عمر و سرمایه گذاری
♦ بیمه آتش سوزی و حوادث ♦ بیمه مسئولیت و کارفرما

مشاوره ۲۴ ساعته رایگان

۰۹۱۸۸۵۰۶۳۰۰

۳۳۲۴۲۶۲۴

نقد و اقساط

استان همدان، نهارند، خیابان آزادهگان، روبه روی گوجه دکتر صالح

طراحی تبلیغات

صفر تا صد تبلیغات خود را به ما بسپارید

مشاوره ایده پردازی طراحی اجرا

- طراحی لوگو و ارم
- کارت ویزیت
- طراحی جلد
- تراکت

☎ ۰۹۰۲۶۳۸۹۹۹۴

انتشارات حزب اراده ملت ایران منتشر کرده است

مجموعه‌ی گامی با نهادهای مدنی

برای خرید نسخه کاغذی کتاب می‌توانید با شماره تلفن
۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵ تماس گرفته و آدرس مورد نظر را اعلام
نمایید.

برای خرید نسخه الکترونیکی کتاب می‌توانید به اپلیکیشن با
سایت طاقچه مراجعه نمایید.

انتشارات حزب اراده ملت ایران منتشر کرده است

مجموعه‌ی حامای چه میگوید؟

برای خرید نسخه کاغذی کتاب می‌توانید با شماره تلفن

۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵ تماس گرفته

برای خرید نسخه الکترونیکی کتاب می‌توانید به

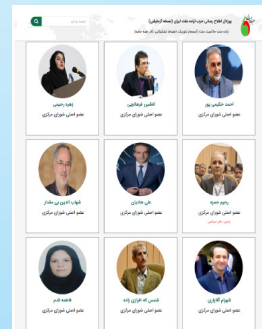
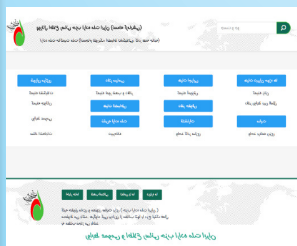
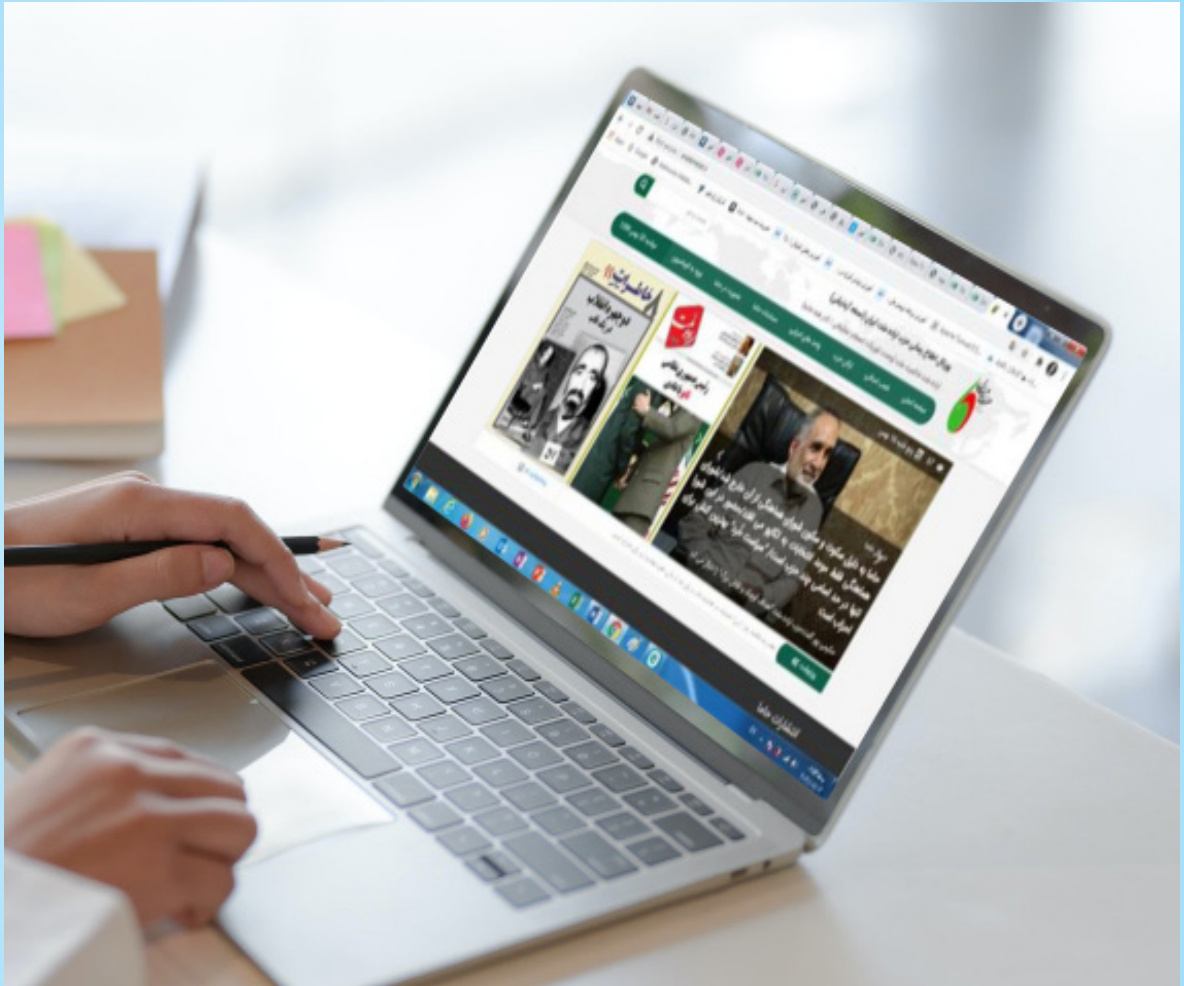
اپلیکشن یا سایت طاقچه مراجعه نمایید.

پرتال اطلاع رسانی حزب اراده ملت ایران

مرجع رسمی اطلاع رسانی حزب اراده ملت ایران

<http://erademelat.ira>

پرتال اطلاع رسانی هفته نامه اراده ملت

www.eradehmellat.ir

درباره ما

رسانه‌ها فعالیت خود را آغاز نمود. هفته‌نامه اراده ملت به عنوان یک رسانه حاصل تلاش گروهی اعضای حزب اراده ملت ایران بود.

در روزهای نخستین و در آغاز راه، بحث بر سر انتشار یا عدم انتشار یک نشریه مکتوب بود ولی امروز هفته‌نامه اراده ملت با نمایه‌سازی در کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران جزئی از تاریخ شد. گزافه نیست اگر هفته‌نامه اراده ملت را بخشی از تاریخ بدانیم زیرا اکنون ما در حال نوشتن تاریخ هستیم و آیندگان از روی آنچه برای آنان به میراث می‌گذاریم ما را قضاوت خواهند کرد.

در دنیای جدید رسانه‌ها به عنوان پدیده‌ای تأثیرگذار، واقعیت‌ها را به منصفه ظهور می‌رسانند، از این رو به عنوان ابزاری کارآمد نقش و جایگاه تعیین‌کننده‌ای در عرصه‌های عمومی به ویژه سیاست احراز می‌کند. با این تفتن و التفات هستی شناختی به مقوله رسانه، با پرهیز از هرگونه نگاه ایدئولوژیک باهدف انعکاس صدای مردم و به منظور تحقق اراده ملت در عرصه نظارت و شفافیت و در چارچوب آرمانه‌ای حامی، در پی اخذ مجوز نشریه ارگان حزب، کارگروه رسانه حزب متشکل از اصحاب رسانه عضو حامی با رویکرد بحث و تبادل نظر در مورد مسائل مرتبط با